
वराहमिहीरस्य वृहजातक

Document Information

Text title : brihajjAtakam

File name : brihajjAtakam.itx

Category : jyotisha, sociology_astrology, varAhamihira

Location : doc_z_misc_sociology_astrology

Author : Varahamihira

Transliterated by : Mizue Sugita December 12, 1994 Radu Canahai clradu at yahoo.com

Proofread by : Radu Canahai clradu at yahoo.com

Latest update : December 12, 1994, August 02, 2002

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

November 22, 2022

sanskritdocuments.org

वराहमिहीरस्य बृहज्ञातक

प्रथमोऽध्यायः

राशि प्रभेद

मूर्तिते परिकल्पितः शश भृतो वर्त्मापुनर्जन्मनामात्मेत्यात्म
विदां क्रतुश्च यजतां भर्तामर ज्योतिषाम् ।

लोकानां प्रलयोद्भवस्थिति विभुशानेकधायः श्रुतौ वाचं नः
सददात्वनेक किरणस्त्वैलोक्यदीपो रविः ॥ १ ॥

भूयोमिः पटुबुद्धिभिः पटुधियां होराफलज्ञस्ये
शब्दन्यायसमन्वितेषु बहुशः शास्त्रेषु दृष्टेष्वपि ।
होरातत्र महार्णव प्रतरणे भग्नोद्यमानाम् अहं स्वल्पं
वृत्त विचित्रम् अर्थं बहुलं शास्त्रं पूर्वं प्रारभे ॥ २ ॥

होरेत्यहो रात्र विकल्पम् एके वाज्ञन्ति पूर्वापर वर्णं लोपात् ।
कर्माजितं पूर्वं भवे सद् आदि यत् तस्य पञ्चं समभिव्यनक्ति ॥ ३ ॥

कालाङ्गानि वराङ्गमाननम् उरो हृत् क्रोड वासो भृतो
बस्तिर्व्यञ्जनम् ऊरु जानु युगुले जङ्घे ततोऽद्विं द्वयम् ।
मेषाश्वि प्रथमा नवऋक्ष चरणाश्वक स्थिताराशयो
राशि क्षेत्र गृहऋक्ष भानि भवनं चैकार्थं सम्पत्ययाः ॥ ४ ॥

मत्स्यौ घटी नृ मिथुनं स गदं स वीणं चापी नरोऽश्वं जघनो मकरो मृगास्यः ।
तौली स सस्यदहना पूर्वगा च कन्या शेषाः स्वनाम सदशाः स्वचराश्वं सर्वे ॥ ५ ॥

क्षितिज सित इ चन्द्ररवि सौम्य सितावनिजाः सुर गुरु मन्द् सौरि गुरवश्च
गृहांशकपः ।

अज मृग तौलि चन्द्र भवनादि नवांश विधिर्भवन समांशकाधिपतयः स्व गृहात्
क्रमशाः ॥ ६ ॥

कुजरविज गुरु इ शुक्र भागाः पवन समीरण कौर्पि जूक लेयाः ।

अयुजि युजि तु भे विपर्ययस्थः शासि भवनालि इषान्तम् ऋक्ष संधिः ॥ ७ ॥

किय तावुरि जितुम कुलीर लेय पाथोन जूक कौर्यारव्याः ।

तौक्षिकाकोकेरो हृद रोगशान्त्य भं चेत्थम् ॥ ८ ॥

द्रेष्काण होरा नव भाग संज्ञास्त्रिंशांशकद्वादश संज्ञिताश्च ।

क्षेत्रं च यदस्य स तस्य वर्गो होरेति लग्नं भवनस्य चार्धम् ॥ ९ ॥

गोऽजाश्चि कर्कि मिथुनाः स मृगा निशारव्याः पृष्ठोदया विमिथुनाः कथितास्त्वैव ।

शीर्षोदयादिन बलाश्च भवन्ति शोषा लग्नं समेत्युभयतः पृथुरोम युग्मम् ॥ १० ॥

क्रूरः सौम्यः पुरुष वनिते ते चराग द्वि देहाः प्रागादीशाः किय वृष नृयुक्त कर्कटाः स त्रिकोणाः ।

मार्तण्डेन्द्रोरयुजि समभे चन्द्र भान्वोश्च होरे द्रेष्काणाः स्युः स्व भवन सुत त्रित्रिकोणाधिपानाम् ॥ ११ ॥

के चित् तु होरां प्रथमां भपस्य वाज्ञन्ति लाभाधिपतेर्द्वितीयाम् ।

द्रेष्काण संज्ञाम् अपि वर्णयन्ति स्वद्वादशैकादशराशिपानाम् ॥ १२ ॥

अज वृषभ मृगाङ्गना कुलीरा झष वणिजा च दिवाकरादि तुज्ञाः ।

दश शिखि मनु युक्तिथीन्द्रियांशैस्त्रि नवक विंशतिभिश्च ते अस्त नीचाः ॥ १३ ॥

वर्गोत्तमाश्रग्हादिषु पूर्व मध्य पर्यन्ततः शुभ फला नव भाग संज्ञाः ।

सिंहो वृष प्रथम षष्ठि हयाङ्ग तौलि कुम्भास्त्रिकोण भवनानि भवन्ति सूर्योत् ॥ १४ ॥

होरादयस्तनु कुटुम्ब सहोत्थ बन्धु पुत्रारि पत्नी मरणानि शुभास्पदायाः ।

रिः फारव्यम् इत्युपचयान्यरि कर्म लाभदुश्चिक्य संज्ञित गृहाणि न नित्यम् एके ॥

१५ ॥

कल्प स्व विक्रम गृह प्रतिभा क्षतानि चित्तोत्थरन्ध गुरु मान भव व्ययानि ।

लग्नाच्चतुर्थ निधने चतुरस्त्र संज्ञे द्यूनं च सप्तम गृहं दशमऋक्षम् आज्ञा ॥ १६ ॥

कण्टक केन्द्र चतुष्टय संज्ञाः सप्तम लग्न चतुर्थ ख भानाम् ।

तेषु यथाभिहितेषु बलाद्याः कीट नरांबु चराः पशवश्च ॥ १७ ॥

केन्द्रात् परं पणफरं परतस्तु सर्व भापोळ्मिं हिबुकम् अम्बु सुखं च वेशम् ।

जामित्रम् अस्त भवनं त्रिकोणं मेष्ठूरणं दशमम् अत्र च कर्म विद्यात् ॥ १८ ॥

होरा स्वामि गुरु ज्ञ वीक्षितयुता नान्यैश्च वीर्योत्कटा

केन्द्रस्था द्वि पदादयोऽहि निशि च प्राप्ते च संध्याद्वये ।

पूर्वार्थे विषयादयः कृत गुणा मानं प्रतीपं च
तदुश्चिकं सहजं तपश्च नवमं त्र्याद्यां त्रिकोणं च तत् ॥ १९ ॥

रक्तः श्वेतः शुक तनु निभः पाटलो धूम्र पांडुश्चित्रः
कृष्णः कनक सहशः पिङ्गलः कर्बुरश्च ।
बभ्रुः स्वच्छः प्रथम भवनादेषु वर्णाः प्लवत्वं
स्वाम्याशारव्यं दिन करयुताद् भाद् द्वितीयं च वेशिः ॥ २० ॥

द्वितीयोऽध्यायः

ग्रह भेद

कालात्मादिन कृन् मनस्तुहिनगुः सत्वं कुजो ज्ञो वचो

जीवो ज्ञान सुखे सितश्च मदनो दुःखं दिनेशात्मजः ।

राजानौ रवि शीतगू क्षित सुतो नेता कुमारो बुधः सूर्यदानव

पूजितश्च सचिवौ प्रेष्यः सहस्रांशुजः ॥ १ ॥

हेलिः सूर्यश्चन्द्रमाः शीतरश्मिर्हेमो विज् ज्ञो बोधनश्चेन्दु पुत्रः ।

आरो वकः क्रूरदृक् चावनेयः कोणो मन्दः सूर्य पुत्रोऽसितश्च ॥ २ ॥

जीवोऽङ्गिराः सुर गुरुर्वचसां पतीज्यः शुक्रो भृगुर्भृगुसुतः सितास्फुजिच्च ।

राहुस्तमोऽगुरसुरश्च शिखीति केतुः पर्यायम् अन्यम् उपलभ्य वदेच्च लोकात् ॥ ३ ॥

रक्त श्यामो भास्करो गौरेन्दुनार्त्युच्चाङ्गो रक्त गौरश्च वक्रः ।

दूर्वा श्यामो ज्ञो गुरुर्गौर गात्रः श्यामः शुक्रो भास्करिः कृष्णदेहः ॥ ४ ॥

वर्णास्त्ताम्र सितातिरक्त हरित व्यापीत चित्रासिता ।

बहून्यम्बविन्दि केशवेन्द्र शचिकाः सूर्यादि नाथाः क्रमात् ।

प्रागाद्यारवि शुक्र लोहित तमः सौरेन्दु वित् सूर्यः क्षीणेन्द्रक

मही सुतार्क तनयाः पापा बुधस्तैर्युतः ॥ ५ ॥

बुध सूर्य सुतौ नपुंसकाखौ शशि शुक्रौ युवती नराश्च शेषाः ।

शिखिभू ख पयो मरुद् गणानां वशिनो भूमि सुतादयः क्रमेण ॥ ६ ॥

विप्रादितः शुक्र गुरु कुजार्कौ शाशी बुधश्चेत्यसितान्त्यजानाम् ।

चन्द्रर्क जीवा ज्ञ सितौ कुजार्की यथा क्रमं सत्वरजस्तमांसि ॥ ७ ॥

मधु पिङ्गलदृक् चतुरस्त तनुः पित्त प्रकृतिः सविताल्प कचः ।

तनु वृत्त तनुर्बहु वात कफः प्राङ्गश्च शशी मूढु वाक् शुभदक् ॥ ८॥

क्रूरदक् तरुण मूर्तिरुदारः पैत्तिकः सुचपलः कृश मध्यः ।

श्लिष्टवाक् सतत हास्यरुचिर्ज्ञः पित्त मारुत कफ प्रकृतिश्च ॥ ९॥

बृहत् तनुः पिङ्गल मूर्धजेक्षणो बृहस्पतिः श्रेष्ठ मतिः कफात्मकः ।

भृगुः सुखी कान्त वपुः सुलोचनः कफानिलात्मासित वक्र मूर्धजः ॥ १०॥

मन्दोऽलसः कपिलदृक् कृशदीर्घ गात्रः स्थूलद्विजः परुषरोम कचोऽनिलात्मा ।

स्नाय्यस्थ्यसृक् त्वग् अथ शुक्र वसे च मज्जा मन्दार्क चन्द्र बुध शुक्र सुरेत्य भौमाः

॥ ११॥

देवाम्बन्धि विहार कोशा शयन क्षित्युत्करेशाः क्रमात् ।

वस्त्रं स्थूलम् अभुक्तम् अग्निक हतं मध्यं दृढं स्फाटितम् ।

ताम्रं स्यान् मणि हेमयुक्ति रजतान्यर्काच्च मुक्तायसी ।

द्रेष्काणैः

शिशिरादयः शशु रुच इ ग्वादिषूद्यत्सु वा ॥ १२॥

त्रि दश त्रिकोण चतुरस्व सप्तमान्यवलोकयन्ति चरणाभिवृद्धितः ।

रविजामरेज्यरुधिराः परे च ये क्रमशो भवन्ति किल वीक्षणे अधिकाः ॥ १३॥

अयन क्षण वासरक्रृतवो मासोऽर्धं च समाश्च भास्करात् ।

कटुक लवण तिक्त मिश्रिता मधुराम्बौ च कषायेत्यपि ॥ १४॥

जीवो जीव बुधौ सितेन्दु तनयौ व्यर्का विभौमाः क्रमाद् वीन्द्रकर्मा

विकुर्जेन्द्रिनाश्च सुहृदः केषां चिद् एवं मतम् ।

सत्पोक्ते सुहृदद्विकोण भवनात् स्वात् स्वान्त्यधी धर्मपाः

स्वोच्चायुः सुखपाः स्वलक्षण विधेनान्यैविरोधाद् इति ॥ १५॥

शत्रू मन्द सितौ समश्च शशिजो मित्राणि शेषारवेस्-

तीक्ष्णांशुर्हिमरश्मिमजश्च सुहृदौ शेषाः समाः शीतगोः ।

जीवेन्दूषण कराः कुजस्य सुहृदो ज्ञोऽरिः सितार्की समौ

मित्रे सूर्य सितौ बुधस्य हिमगुः शत्रुः समाश्वापरे ॥ १६॥

सूरः सौम्य सितावरी रवि सुतो मध्योऽपरे त्वन्यथा सौम्यार्की

सुहृदौ समौ कुज गुरु शुक्रस्य शेषावरी ।

शुक्रजौ सुहृदौ समः सुर गुरुः सौरस्य चान्ये अरयो ये

प्रोक्ताः स्व त्रिकोण भादिषु पुनस्ते अमी मया कीर्तिताः ॥ १७॥

अन्योन्यस्यधन व्ययाय सहज व्यापार बन्धु स्थितास्तत् काले
 सुहृदः स्व तुङ्ग भवने अप्येके अरयस्त्वन्यथा ।
 द्येकानुक्त भपान् सुहृत् समरिपून् संचिन्त्य नैसर्गिकांस्तत् काले च
 पुनस्तु तान् अधिसुहृन् मित्रादिभिः कल्पयेत् ॥ १८॥

स्वोच्च सुहृत् स्व त्रिकोण नवांशैः स्थान बलं स्व गृहोपगतैश्च ।
 दिक्षु बुधाङ्गिरसौ रवि भौमौ सूर्य सुतः सित शीत करौ च ॥ १९॥

उदग् अयने रवि शीत मयूखौ वक्र समागमगाः परिशेषाः ।
 विपुल करा युधि चोत्तर संस्थाश्चेष्टित वीर्ययुता परिकल्प्याः ॥ २०॥

निशि शशि कुज सौराः सर्वदा झोऽहि चान्ये ।
 बहुल सित गताः स्युः क्रूर सौम्याः क्रमेण ।
 व्ययनदिवस होरा मासपैः काल वीर्य शरु बु गु शु च साद्या वृद्धितो वीर्यवन्तः ॥
 २१॥

तृतीयोऽध्यायः

वियोनिजन्म

क्रूर ग्रहैः सुवलिभिर्विवलैश्च सौम्यैः क्लीबे चतुष्य गते तदवेक्षणाद् वा ।
 चन्द्रोपग द्वि रस भाग स मानरूपं सत्वं वदेद् यदि भवेत् स वियोनि संज्ञः ॥ १॥

पापा बलिनः स्व भागगाः पारक्ये विबलाश्च शोभनाः ।
 लग्नं च वियोनि संज्ञकं दृष्टात्रापि वियोनिम् आदिशेत् ॥ २॥

क्रियः शिरो वक्र गले वृषोऽन्ये पादांशकं पृष्ठम् उरोऽथ पार्श्वे ।
 कुक्षिस्त्वपानाङ्गाथ मेढ़ मुष्कौ स्फिक् पुच्छम् इत्याह चतुष्पदाङ्गे ॥ ३॥

लग्नांशकाद् ग्रहयोगेक्षणाद् वा वर्णान् वदेद् बलयुक्ता द्वि योनौ ।
 दृष्ट्या स मानान् प्रवदेत् स्व संख्यारेखां वदेत् स्मर संस्थैश्च पृष्ठे ॥ ४॥

खगे दकाणे बलसंयुतेन वा ग्रहेणयुक्ते चरभांशकोदये ।
 बुधांशके वा विहगाः स्थलांबुजाः शनैश्चरेन्द्रीक्षणयोग संभवाः ॥ ५॥

होरेन्दु सूरि रविभिर्विवलैस्तरुणां तोये स्थले तरु भवांशा कृतः प्रभेदः ।
 लग्नाद् ग्रहः स्थल जलऋक्ष पतिस्तु यावांस्तावन्तैव तरवः स्थल तोय जाताः ॥
 ६॥

अन्तः साराज् जनयति रविर्दुर्भगान् सूर्यं सूनुः क्षीरोपेतांस्तुहिन किरणः
कण्टकाढ्यांश्च भौमः ।
वाग् ईशा ज्ञौ स फल विफलान् पुष्पं वृक्षांश्च शुक्रः
स्त्रिग्धान् इन्दुः कटुक विटपान् भूमि पुत्रश्च भूयः ॥ ७ ॥
शुभो शुभऋक्षे रुचिरं कुभूमिजं करोति वृक्षं विपरीतम् अन्यथा
परांशके यावति विच्युतः स्वकाद् भवन्ति तुल्यास्तरवस्तथा विधाः ॥ ८ ॥

चतुर्थोऽध्यायः

निषेका

कुजेन्दु हेतुः प्रतिमासम् आर्तवं गते तु पीडत्रक्षम् अनुष्णादिधितौ ।
अतोऽन्यथास्थे शुभं पुंग्रहेक्षिते नरेण संयोगम् उपैति कामिनी ॥ १ ॥
यथास्तराशिर्मिथुनं समेति तथैव वाच्यो मिथुनं प्रयोगः ।
असद् ग्रहालोकित संयुते अस्ते सरोषेष्टः स विलास हासः ॥ २ ॥
रवीन्दु शुक्रावनिजैः स्वभागगैर्गुरौ त्रिकोणोदयं संस्थितेऽपि वा ।
भवत्यपत्यं हि विबीजिनाम् इमे करा हिमांशोर्विदशाम् इवाफलाः ॥ ३ ॥
दिवाकरेन्द्रोः स्मरणौ कुजार्कजौ गद प्रदा पुङ्गलयोषितोस्तदा ।
व्ययं स्वगौ मृत्युकरौ युतौ तथा तदेकदृष्ट्या मरणाय कल्पितौ ॥ ४ ॥
दिवार्कं शुक्रौ पितृ मातृ संज्ञितौ शनैश्चरेन्दू निशि तद्विपर्यात् ।
पितृव्य मातृ स्वसृ संज्ञितौ च तावथौजयुग्मत्रक्षं गतौ तयोः शुभौ ॥ ५ ॥
अभिलषद्विरुद्यत्रक्षम् असद्द्विर्मरणम् एति शुभदृष्टिम् अयाते ।
उदयराशि सहिते च यमे स्त्री विगलितोऽु पति भू सुतदृष्टे ॥ ६ ॥
पापद्वयं मध्यं संस्थितौ लग्नेन्दू न च सौम्यं वीक्षितौ ।
युगपत् पृथग् एव वा वदेन् नारी गर्भयुता विपद्यते ॥ ७ ॥
क्रूरे शशिनश्चतुर्थगे लग्नाद् वा निधनाश्रिते कुजे ।
बन्धवन्त्यगयोः क्षीणेन्दौ निधनाय पूर्ववत् ॥ ८ ॥
उदयास्तगयोः कुजार्कयोर्निधनं शत्र्य कृतं वदेत् तथा ।
मासाधिपतौ निपीडिते तत् काले स्त्रवणं समादिशेत् ॥ ९ ॥
शशाङ्कं लभ्योपगतैः शुभं ग्रहैस्त्रिकोणं जायार्थं सुखास्पदं स्थितैः ।

तृतीय लाभऋक्ष गतैश्च पापकैः सुखी तु गर्भो रविणा निरीक्षितः ॥ १० ॥

ओजऋक्षे पुरुषांशकेषु बलिभिर्लग्नार्कं गुर्विन्दुभिः पुंजन्म

प्रवदेत् समांशक गतैर्युग्मेषु तैर्योधितः ।

गुर्वर्कौ विषमे नरं शशि सितौ वक्रश्च युग्मे स्त्रियम् ।

द्यज्ञस्थ

बुध वीक्षणाच्च यमलौ कुर्वन्ति पक्षे स्वके ॥ ११ ॥

विहाय लग्नं विषमऋक्ष संस्थः सौरोऽपि पुंजन्म करो विलग्नात् ।

प्रोक्त ग्रहाणाम् अवलोक्य वीर्यं वाच्यः प्रसूतौ पुरुषोऽज्ञना वा ॥ १२ ॥

अन्योन्यं यदि पश्यतः शशि रवी यद्यर्कि सौम्यावपि वक्रो वा

समगं दिनेशम् असमे चन्द्रोदयौ चेत् स्थितौ ।

युग्मौजऋक्ष गतावपीन्दु शशिजौ भूम्यात्मजेनेक्षितौ

पुम्भावे सित लग्न शीत किरणाः घट् क्षीबयोगाः स्मृताः ॥ १३ ॥

युग्मे चन्द्र सितौ तथौज भवने स्युर्जार जीवोदया

लग्नेन्दू नृ निरीक्षितौ च समगौ युग्मेषु वा प्राणिनः ।

कुर्युर्ते मिथुनं ग्रहोदय गतान् द्यज्ञांशकान् पश्यति स्वांशे

ज्ञे त्रितयं ज्ञांशक वशाद् युग्मं त्वमित्रैः समम् ॥ १४ ॥

धनुर्धरस्यान्त्यगते विलग्ने ग्रहैस्तदंशोपातैर्बलिष्ठैः ।

ज्ञेनार्किणा वीर्ययुतेनदृष्टैः सन्ति प्रभूतापि कोश संस्थाः ॥ १५ ॥

कल्लु घनाङ्गुरास्थि चर्माङ्गज चेतनताः सित कुज जीव सूर्य चन्द्रार्कि बुधाः परतः

।

उदयप चन्द्र सूर्य नाथाः क्रमशो गदिता भवन्ति शुभाशुभं च मासाधिपते: सदशम्

॥ १६ ॥

त्रिकोणगे ज्ञे विबलैस्तथा पैर्मुखाङ्गि हस्तौद्विगुणस्तदा भवेत् ।

अवाग् गवीन्दावशुभैर्भ संधिगैः शुभेक्षितश्चेत् कुरुते गिरं चिरात् ॥ १७ ॥

सौम्यऋक्षांशे रविजरुधिरौ चेत् स दन्तोऽत्र जातः कुञ्जः

स्वऋक्षे शशिनि तनुगे मन्द माहेयदृष्टे ।

पञ्चमीने यम शशि कुञ्जर्वीक्षिते लग्न संस्थे संधौ पापे

शशिनि च जडः स्यान् न चेत् सौम्यदृष्टः ॥ १८ ॥

सौर शशाङ्गदिवा करदृष्टे वामनको मकरान्त्य विलग्ने ।

धी नवमोदयगैश्च द्वकाणैः पापयुतैरभुजाङ्गि शिराः स्यात् ॥ १९ ॥

रवि शशि युते सिंहे लग्ने कुजार्कि निरीक्षिते नयनरहितः सौम्यासौम्यैः स बुद्धुद
लोचनः ।

व्यय गृह गतश्वन्द्रो वामं हिनस्त्यपरं रविर्न शुभ
गदिता योगा याप्या भवन्ति शुभेक्षिताः ॥ २० ॥

तत् कालम् इन्दु सहितो द्वि रसांशको यस्तत् तुल्यराशि सहिते पुरतः शशाङ्के ।
यावान् उदेति दिनरात्रि स मान भागस्तावद् गते दिन निशोः प्रवदन्ति जन्म ॥
२१ ॥

उदयति मृदु भांशे सप्तमस्थे च मन्दे यदि भवति निषेकः सूतिरब्द त्रयेण ।
शशिनि तु विधिरेष द्वादशे अब्दे प्रकुर्यान् निगदितम् इह चिन्त्यं सूति काले अपि
युक्त्या ॥ २२ ॥

पंचमोऽध्याय

जन्मविधि

पितुर्जातः परोक्षस्य लग्नम् इन्दावपश्यति ।

विदेशस्थस्य चर भे मध्याद् भ्रष्टे दिवा करे ॥ १ ॥

उदयस्थेऽपि वा मन्दे कुजे वास्तं समागते

स्थिते वान्तः क्षपा नाथे शशाङ्क सुत शुक्रयोः ॥ २ ॥

शशाङ्के पाप लग्ने वा वृश्चिकेश त्रि भागगे ।

शुभैः स्वाय स्थितैर्जातः सर्पस्तद्वेष्टितोऽपि वा ॥ ३ ॥

चतुष्पाद् गते भानौ शेषैर्वर्ण्य समन्वितैः ।

द्वि तनुस्थैश्च यमलौ भवतः कोश वेष्टितौ ॥ ४ ॥

छागे सिंहे वृषे लग्ने तत्स्थे सौरै अथ वा कुजे ।

राश्यंश सदृशे गात्रे जायते नाल वेष्टितः ॥ ५ ॥

न लग्नम् इन्दुं च गुरुर्निरीक्षते न वा शशाङ्कं रविणा समागतम् ।

स पापकोऽर्केणयुतोऽथ वा शशी परेण जातं प्रवदन्ति निश्चयात् ॥ ६ ॥

क्रूरऋक्ष गतावशोभनौ सूर्याद् धून नवात्मज स्थितौ ।

बद्धस्तु पिता विदेशगः स्वे वा राशि वशाद् अथो पथि ॥ ७ ॥

पूर्णे शशिनि स्वराशिगे सौम्ये लग्न गते शुभे सुखे ।
 लग्ने जलजे अस्त्तगे अपि वा चन्द्रो पोत गता प्रसूयते ॥ ८॥

आप्योदयम् आप्यगः शशी सम्पूर्णः समवेक्षते अथ वा ।
 मेषूरण बन्धु लग्नगः स्यात् सूतिः सलिले न संशयः ॥ ९॥

उदयोङ्गोर्व्य स्थिते गुर्व्यां पाप निरीक्षिते यमे ।
 अलि कर्कि युते विलग्नगे सौरै शीत करेक्षिते वटे ॥ १०॥

मन्दे अब्ज गते विलग्नगे बुध सूर्येन्दु निरीक्षिते क्रमात् ।
 क्रीडा भवने सुरालये सोखर भूमिषु च प्रसूयते ॥ ११॥

नृ लग्नगं प्रेक्ष्य कुजः इमशाने रम्ये सितेन्दू गुरुरग्निहोत्रे ।
 रविनरन्दामरगो कुलेषु शिल्पालये इः प्रसवं करोति ॥ १२॥

राश्यंश स मान गोचरे मार्गे जन्म चरे स्थिरे गृहे ।
 स्वत्रक्षांश गते स्व मन्दिरे बलयोगात् फलम् अंशकऋक्षयोः ॥ १३॥

आराक्जयोस्त्रिकोणगे चन्द्रे अस्ते च विसृज्यते अंबया ।
 दृष्टे अमरराज मन्त्रिणा दीर्घायुः सुख भाकु च स स्मृतः ॥ १४॥

पापेक्षिते तुहिनगावुदये कुजे अस्ते त्यक्तो विनश्यति कुर्जार्कजयोस्तथाये ।
 सौम्ये अपि पश्यति तथा विध हस्तम् एति सौम्येतरेषु पर हस्त गतोऽप्यनायुः ॥ १५॥

पितृमातृगृहेषु तद्वलात् तरु शालादिषु नीचगौः शुभः ।
 यदि नैक गतैस्तु वीक्षितौ लग्नेन्दू विजने प्रसूयते ॥ १६॥

मन्दऋक्षांशे शशिनि हिबुके मन्ददृष्टे अब्जगे वा ।
 तद् युक्ते वा तमासि शयने नीच संस्थैश्च भूमौ ।
 यद् वद् राशिव्रजति हरिजं गर्भ मोक्षस्तु तद्वत् पापैश्वन्द्रात्
 स्मर सुख गतैः क्लेशम् आहुर्जनन्याः ॥ १७॥

स्नेहः शशाङ्काद् उदयाच्च वर्तीर्दीपोऽर्कयुक्तऋक्ष वशाच्चरायः ।
 द्वारं च तद्वास्तुनि केन्द्र संस्थैर्ज्ञयं ग्रहैः वीर्य समन्वितैर्वा ॥ १८॥

जीर्णं संस्कृतम् अर्कजे क्षिति सुते दग्धं नवं शीतगौ काषाढ्यं
 न दृढं रवौ शशि सुते तन् नैक शिल्प्युद्धवम् रम्यम् ।
 चित्रयुतं नवं च भृगुजे जीवे दृढं मन्दिरं चकरथैश्च

यथोपदेशरचनां सामन्तं पूर्वा वदेत् ॥ १९ ॥

मेष कुलीर तुलालि गैटैः प्रागुत्तरतो गुरु सौम्य गृहेषु ।

पश्चिमतश्च वृषेण निवासो दक्षिण भाग करौ मृग सिंहौ ॥ २० ॥

प्राच्यादि गृहे क्रियादयो द्वौ द्वौ कोण गता द्वि मूर्तयः ।

शाय्यास्वपि वास्तु वद् वदेत् पादैः षट् त्रिं नवान्त्य संस्थितैः ॥ २१ ॥

चन्द्र लग्नान्तर गतैर्ग्रहैः स्युरुपसूतिकाः ।

बहिरन्तर चक्राद् अर्धे दृश्याद्दृश्ये अन्यथा परैः ॥ २२ ॥

लग्न नवांशप तुल्य तनुः स्याद् वीर्ययुत ग्रह तुल्य वपुर्वा ।

चन्द्र समेत नवांशप वर्णः कादि विलग्न विभक्त भ गात्रः ॥ २३ ॥

कं दृक् श्रोत्र नसा कपोल हनवो वक्रं च होरादयस्ते

कण्ठांसक बाहु पार्श्वं हृदय क्रोडानि नाभिस्ततः ।

बस्तिः शिश्प गुदे ततश्च वृषणावूरू ततो जानुनी ।

जङ्घाङ्गीत्युभयत्र वामम् उदितैर्द्रेष्काण भागैस्त्रिधा ॥ २४ ॥

तस्मिन् पापयुतं ब्रणे शुभयुते दृष्टे च लक्ष्मादिशेत्

स्वत्रक्षांशे रिथर संयुतेषु सहजः स्याद् अन्यथाङ्गतुकः ।

मन्देशमानिलजोडग्नि शास्त्र विषजो भौमे बुधे भू भवः सूर्ये काष्ठ

चतुष्पदेन हिमगौ शृङ्खलजोडन्यैः शुभम् ॥ २५ ॥

समनुपतिता यस्मिन् भागे त्रयः स बुधा ग्रहा भवति नियमात् तस्यावास्ति:
शुभेष्वशुभेषु वा ।

ब्रण कृद् अशुभः षष्ठे देहे तनोर्भ समाश्रिते तिलकम्

अशकृद् दृष्टैः सौम्यैर्युतश्च स लक्ष्मवान् ॥ २६ ॥

षष्ठोऽध्यायः

आरिष्ट

संध्यायां हिम दीधिति होरा पापैर्मान्त गतैर्निधनाय ।

रत्येकं शशि पाप समेतैः केन्द्रैर्वा स विनाशम् उपैते ॥ १ ॥

चक्रस्य पूर्वापर भागगेषु क्रूरेषु सौम्येषु च कीट लग्ने ।

क्षिप्रं विनाशं समुपैति जातः पर्यविलग्नास्तमयाभितश्च ॥ २ ॥

पापावृदयास्त गतौ क्रूरेणयुतश्च शशी ।

दृष्टश्च शुभैर्न यदा मृत्युश्च भवेद् अचिरात् ॥ ३ ॥

क्षीणे हिमगौ व्ययगौ पापैरुदयाष्टमगैः ।

केन्द्रेषु शुभाश्च न चेत् क्षिप्रं निधनं प्रवदेत् ॥ ४ ॥

क्रूरेण संयुतः शशी स्मरान्त्य मृत्यु लग्नगः ।

कण्टकाद् वहिः शुभैर्वीक्षितश्च मृत्युदः ॥ ५ ॥

शशिन्यरि विनाशगे निधनम् आशु पापेक्षिते शुभैरथ समाष्टकदलम् अतश्च मिश्रैः
स्थितिः ।

असद्विवरवलोकिते बलिभिरत्र मासं शुभे कलत्र सहिते च पाप विजिते विलग्नाधिपे
॥ ६ ॥

लग्ने क्षीणे शशिनि निधनं रन्ध्र केन्द्रेषु पापैः

पापान्तरस्थे निधनं हिबुक घून संस्थे च चन्द्रे

एवं लग्ने भवति मदनं च्छिद्रं संस्थैश्च पापैर्मात्रा सार्द्धं

यदि न च शुभैर्वीक्षितः शक्ति मिञ्चदः ॥ ७ ॥

राश्यन्तगे सद्विवीक्ष्यमाणे चन्द्रे त्रिकोणोपगतैश्च पापैः ।

प्राणैः प्रयात्याशु शिशुर्वियोगम् अस्ते च पापैस्तुहिनांशु लग्ने ॥ ८ ॥

अशुभ सहिते ग्रस्ते चन्द्रे कुजे निधनाश्रिते जननि सुतयोर्मृत्युलग्ने रवौ तु स शख्षजः
।

उदयति रवौ शीतांशौ वा त्रिकोण विनाशगौर्निधनम् अशुभैर्वीर्योपेतैः शुभैर्न युतेक्षिते
॥ ९ ॥

असितरवि शशाङ्क भूमिजैर्व्यय नवमोदय नैधनाश्रितैः ।

भवति मरणम् आशु देहिनां यदि बलिना गुरुणा न वीक्षिताः ॥ १० ॥

सुत मदन नवान्त्य लग्नरन्त्रेष्वशुभयुतो मरणाय शीतरश्मिः ।

भृगुसुत शशिपुत्र देवपूज्यैर्यदि बलिभिर्युतोऽवलोकितो वा ॥ ११ ॥

योगे स्थानं गतवति बलिनश्चन्द्रे स्वं वा तनु गृहम् अथ वा ।

पापैर्दृष्टे बलवति मरणं वर्षस्यान्तः किल मुनि गदितम् ॥ १२ ॥

सप्तमोऽध्यायः

आयुर्दाय

मय यवन मणित्थ शक्ति पूर्वैर्दिवस करादिषु वत्सराः प्रादिष्ठाः ।

न व तिथि विषयाश्चि भूतरुद्रदशा सहिता दशभिः स्व तुङ्ग भेषु ॥ १ ॥

नीचे अतोऽर्धं हसति हि ततश्चान्तरस्थे अनुपातो होरा त्वंशा प्रतिमम् अपरे राशि
तुल्यं वदन्ति ।

हित्वा वक्तं रिपु ग्रह गतैर्हीयते स्व त्रि भागः सूर्योच्छन्नद्युतिषु
च दलं प्रोनिद्य शुकर्कं पुत्रौ ॥ २ ॥

सर्वार्धं त्रि चरण पञ्च षष्ठ भागाः क्षीयन्ते व्यय भवनाद् असत्सु वामम् ।
सत्स्वर्वं हसति तथाइकराशिगानाम् एकांशं हरति बली तथाह सत्यः ॥ ३ ॥

सार्धोदितोदित नवांशा हतात् समस्ताद् भागोऽष्टयुक्त शत संख्यम् उपैतो नाशम् ।
क्रूरे विलग्न सहिते विधिना त्वनेन सौम्येक्षिते दलम् अतः प्रलयं प्रयाति ॥ ४ ॥

समा षष्ठिर्द्विंश्चा मनुज करिणां पञ्च च निशा हयानां
द्वात्रिंशत् खर करभयोः पञ्चक कृतिः ।

विस्तुपा साप्यायुर्वृष महिषयोर्द्वादशा शुनां स्मृतं छागादीनां
दशक सहिताः षट् च परम ॥ ५ ॥

अनिमिष परमांशके विलग्ने शशि तनये गवि पञ्च वर्ग लिसे ।
भवति हि परमायुषः प्रमाणं यदि सकलः सहिताः स्व तुङ्ग भेषु ॥ ६ ॥

आयुर्दायं विष्णु गुप्तोऽपि चैवं देव स्वामी सिद्धसेनश्च चक्रे ।
दोषशैषां जायते अष्टावरिष्टं हित्वा नायुर्विशतेः स्याद् अधस्तात् ॥ ७ ॥

यस्मिन् योगे पूर्णम् आयुः प्रदिष्टं तस्मिन् प्रोक्तं चक्र वर्तित्वम् अन्यैः
प्रत्यक्षोऽयं दोषः परोऽपि जीवत्यायुः पूर्णम् अर्थौर्वनापि ॥ ८ ॥

स्वमतेन किलाह जीव शर्मा ग्रहदायं परमायुसः स्वरांशम् ।
ग्रह भुक्त नवांशराशि तुल्यं बहु साम्यं समुपैति सत्य वाक्यम् ॥ ९ ॥

सत्योक्ते ग्रहम् इष्टं लिसी कृत्वा शतद्वयेनाप्तम् ।
मण्डल भाग विशुद्धे अब्दाः स्युः शेषात् तु मासाद्याः ॥ १० ॥

स्व तुङ्ग वक्रोपगतैस्त्रिसंगुणं द्विरुत्तम स्वांशक भ त्रिभ्नागगैः ।
इयान् विशेषस्तु भद्रत भाषिते स मानम् अन्यत् प्रथमे अप्युदीरितम् ॥ ११ ॥

किं त्वत्र भांशा प्रतिमं ददाति वीर्यान्विताराशि समं च होरा ।
क्रूरोदये च उपचयः स नात्र कार्यं च नाद्वैः प्रथमोपदिष्टैः ॥ १२ ॥

सत्योपदेशो वरम् अत्र किन्तु कुर्वन्त्ययोग्यं बहु वर्गणाभिः ।

आचार्यकत्वं च बहु घ्रतायाम् एकं तु यद् भूरि तदेव कार्यम् ॥ १३ ॥

गुरु शशि सहिते कुलीर लग्ने शशि तनये भृगुजे च केन्द्रयाते ।
भवरिपु सहजोपगैश्च शेषैरमितम् इहायुरनुकमाद् विना स्यात् ॥ १४ ॥

अष्टमोऽध्यायः

दशान्तर्दशा

उदयरवि शशाङ्क प्राणि केन्द्रादि संस्थाः ।

प्रथम वयसि मध्ये अन्त्ये च दद्युः फलानि ।

न हि न फल विपाकः केन्द्र संस्थाय भावे भवति हि फल पक्षिः पूर्वम् आपोक्लिमे अपि ॥ १ ॥

आयुः कृतं येन हि यत् तदेव कल्प्या दश सा प्रबलस्य पूर्वम् ।

साम्ये बूहनां बहु वर्षदस्य तेषां च साम्ये प्रथमोदितस्य ॥ २ ॥

एकऋक्षगोऽर्धम् अपहृत्य ददाति तु स्वं त्र्यंशं त्रिकोण गृहगः स्मरगः स्वरांशम् ।

पादं फलस्य चतुरस्त गतः स होरस्त्वेवं परस्पर गताः परिपाचयन्ति ॥ ३ ॥

स्थानान्यथाइतानि स वर्णयित्वा सर्वाण्यधश्छेद विवर्जितानि ।

दशाव्द यिण्डे गुणका यथांशं छेदस्तदैक्येन दशाप्रभेदः ॥ ४ ॥

सम्यग् बलिनः स्वं तुङ्गं भागे सम्पूर्णा बल वर्जितस्यरिक्ता ।

नीचांशं गतस्य शत्रु भागे ज्ञेयानिष फलादशा प्रसूतौ ॥ ५ ॥

भ्रष्टस्य तुङ्गाद् अवरोहि संज्ञा मध्या भवेत् सा सुहृद् उच्च भागे ।

अरोहिणी निम्नं परिच्युतस्य नीचारि भांशोष्वधमा भवे सा ॥ ६ ॥

नीचारि भांशो समवस्थितस्य शस्ते गृहे गृहे मिश्र फला प्रदिष्टा ।

संज्ञानुरूपाणि फलान्यथैषां दशासु वक्ष्यामि यथोपयोगम् ॥ ७ ॥

उभये अधम मध्य पूजिताद्रेष्काणैश्च भेषु च उत्कमात् ।

अशुभेष समाः स्थिरे क्रमाद् धोरायाः परिकल्पितादशा ॥ ८ ॥

एकं द्वौ नव विंशतिर्धृति कृती पञ्चाशद् एषां

क्रमाच्चन्द्ररेन्दुज शुक्र जीवदिनकिंद्र दैवा करिणां समाः ।

स्वैः स्वैः पुष्ट फलानि सर्गं जनितैः पक्षिर्दशायाः क्रमाद् अन्ते

लग्नदशा शुभेति यवना नेच्छन्ति केचित् तथा ॥ ९ ॥

पाक स्वामिनि लग्नगे सुहृदि वा वर्गे अस्य सौम्ये अपि वा
 प्रारब्धा शुभदादशा त्रिदशा षड् लाभेषु वा पाकपे ।
 मित्रोच्चोपचयस्त्रिकोण मदने पाकेश्वरस्य स्थितश्वन्दः
 सत् फल बोधनानि कुरुते पापानि चातोऽन्यथा ॥ १० ॥
 प्रारब्धा हिमगौ दशा स्व गृहगे मानार्थ सौख्यावहा कौजे
 दूषयति स्त्रियं बुध गृहे विद्या सुहृद् वित्तदा ।
 दुर्गारण्य पथालये कृषि करी सिंहे सितत्रृक्षे अन्नदा कुञ्चीदा
 मृग कुम्भयोर्गुरु गृहे मानार्थ सौख्यावहा ॥ ११ ॥
 सौर्या स्वन् नखदन्त चर्म कनक क्रौर्याध्व भूपाहवैस्तक्षण्यं
 दैर्यम् अजस्रम् उच्यमरतिः स्व्यातिः प्रतापोन्नतिः ।
 भार्या पुत्रधनारि शस्त्र हुतभुग् भूपोद्भवा व्यापद् स्त्यागी
 पापरतिः स्व भृत्य कलहो हृत् क्रोड पीडामया: ॥ १२ ॥
 इन्दोः प्राप्यदशां फलानि लभते मन्त्रद्विजात्युद्भवनीक्षु क्षीर
 विकार वस्त्रं कुसुम क्रीडा तिलान्नं श्रमैः ।
 निद्रालस्य मृदु द्विजामररतिः स्त्री जन्म मेधाविता
 कीर्त्यर्थोपचक्ष्यौ च बलिभिर्वैरं स्व पक्षेण च ॥ १३ ॥
 भौमस्यारि विमर्द भूप सहज क्षित्याविकाजैर्धनं प्रद्वेषः
 सुत मित्रदार सहजैर्विद्वद् गुरु द्वेष्टता ।
 तृष्णासृग् ज्वर पित्त भङ्ग जनितारोगाः पर स्त्री कृताः प्रीतिः
 पापरतैरधर्मं निरतिः पारुष्यं तैक्षण्यानि च ॥ १४ ॥
 बौध्यां दौत्य सुहृद् गुरु द्विजघनं विद्वत् प्रशंसा
 यशो युक्ति द्रव्यं सुवर्णं वेसर मही सौभाग्यं सौख्यासयः ।
 हास्योपासन कौशलं मति चयो धर्मं क्रिया सिद्धयः
 पारुष्यं श्रम बन्धं मानसं शुचः पीडा च धातु त्रयात् ॥ १५ ॥
 जैव्यां मान गुणोदयो मति चयः कान्तिः प्रतापोन्नतिर्माहात्म्योद्यम
 मन्त्रं नीति नृ पति स्वाध्याय मन्त्रैर्धनम् ।
 हेमाश्वात्मजं कुञ्जराम्बरं चयः प्रीतिश्च सद् भूमिपैः ।
 सूक्ष्म्योह गहनाश्रमः श्रवणसृग् वैरं विघर्माश्रितैः ॥ १६ ॥
 शौक्यां गीतरतिः प्रमोद् सुरभि द्रव्यान्नं पानाम्बरं स्त्री रत्न
 द्युति मन्मथोपकरणं ज्ञानेष्ट मित्रागमाः ।

कौशल्यं क्रय विक्रये कृषि निधि प्राप्तिर्धनस्यागमो ।
वृन्दोर्वीशा निषादधर्मरहितैर्वरं शुचः स्नेहतः ॥ १७॥

सौरीं प्राप्य खरोदृष्टं पक्षि महिषी वृद्धाङ्गनावासयः ।
श्रेणीं ग्रामं पुराधि कारं जनिता पूजा कुधान्यागमः ।
श्लेष्मेष्वानिलं कोपं मोहं मलिनं व्यापत्ति तन्द्राश्रमान् ।
भृत्यापत्यं कलत्रं भर्त्सनम् अपि प्राप्नोति च व्यञ्जयताम् ॥ १८॥

दशासु शस्तासु शुभानि कुर्वन्त्यनिष्टं संज्ञा स्वं शुभानि चैवम् ।
मिश्रासु निश्राणि दशा फलानि होरा फलं लग्नं पतेः स मानम् ॥ १९॥

संज्ञाध्याये यस्य यद् रव्यं मुक्तं कर्माजीवो यश्च यस्योपदिष्टः ।
भावं स्थानालोकं योगोद्घवं च तत् तत् सर्वं तस्य योज्यं दशायाम् ॥ २०॥

छायां महाभूतं कृतां च सर्वं अभिव्यञ्जयन्ति स्वदशाम् अवाप्य ।
कम्ब्लग्नि वाप्यम्बरजान् गुणांश्च नासास्य इक् त्वक् छ्रवणानुमेयात् ॥ २१॥

शुभं फलददशाया तादृग् एवान्तरात्मा वहु जनयति पुंसां सख्यम् अर्थागमं च
कथितं फलं विपाकैस्तर्कयेद् वर्तमानां परिणमति फलासिः स्वप्नं चिन्ता स्वं वीर्जैः
॥ २२॥

एकं ग्रहस्य सदृशे फलयोर्विरोधे नाशं वदेद् यद् अधिकं परिपन्थ्यते तत् ।
नान्यो ग्रहः सदृशाम् अन्यं फलं हिनस्ति स्वां स्वां दशाम् उपगताः स फलं प्रदा
स्युः ॥ २३॥

नवमोऽध्यायः

अष्टकवर्ग

स्वाद् अर्कः प्रथमाय बन्धु निधनं द्याज्ञा तपो द्यूनगो वकात्
स्वाद् इव तद्वद् एवरविजाच्छुकात् स्मरान्त्यारिषु ।
जीवाद् धर्मं सुताय शत्रुषु दशा त्र्यायारिगः शीतगोरेष्वेवान्त्य
तपः सुतेषु च बुधाल् लग्नात् स बन्धवन्त्यगः ॥ १॥

लग्नात् षट् त्रि दशायगः स धनं धीं धर्मेषु चाराच्छशीं स्वात्
सास्तादिषु साष्ट सप्तसु रवेः षट् त्र्याय धीस्थो यमात् ।
धीं त्र्यायाष्टमं कण्टकेषु शशिजाज् जीवाद् व्यायायाष्टगः केन्द्रस्थश्च
सितात् तु धर्मं सुखधीं त्र्यायास्पदानङ्गगः ॥ २॥

वक्रस्तूपचयेष्विनात् स तनयेष्वाद्याधिकेषूदयाच् ।
 चन्द्राद् दिग् विफलेषु केन्द्र निधन प्राप्त्यर्थगः स्वाच्छुभः ।
 धर्मायाएम केन्द्रगोऽर्कं तनयाज् ज्ञात् षट् त्रि धी लाभगः ।
 शुक्रात् षड् व्यय लाभ मृत्युषु गुरोः कर्मान्यलाभारिषु ॥ ३ ॥

द्याद्यायाष्ट तपः सुखेषु भृगुजात् स त्र्यात्मजेष्विन्दुजः
 साज्ञास्तेषु यमारयोर्व्यरिपु प्राप्त्यष्टगो वाक् पतेः ।
 धर्मायारि सुत व्ययेषु सवितुः स्वात् साद्य कर्म त्रिगः षट्
 स्वायाष्ट सुखास्पदेषु हिमगोः साद्येषु लग्नाच्छुभः ॥ ४ ॥

दिक् स्वाद्याएमदाय बन्धुषु कुजात् स्वात् त्रिकेष्वज्जिराः सूर्यात्
 सत्रि नवेषु धी स्व नवदिग् लाभारिगो भार्गवात् ।
 जायायरथ नवात्मजेषु हिमगोर्मन्दात् त्रि षट् धी व्यये दिग् धी
 षट् स्व सुखाय पूर्व नवगो ज्ञात् स स्मरश्च उदयात् ॥ ५ ॥

लग्नाद् आ सुत लाभरन्ध नवगः सान्त्यः शशाङ्कात् सितः
 स्वात् साज्ञेषु सुख त्रि धी नवदश च्छिद्रासिगः सूर्यजात् ।
 रन्धाय व्यगो रवेनवदश प्राप्त्यष्टधीस्थो गुरोर्जाद्
 धी त्र्याय नवारिगस्त्रि नव षट् पुत्रायसान्त्यः कुजात् ॥ ६ ॥

मन्द स्वात् त्रि सुताय शत्रुषु शुभः साज्ञान्त्यगो भूमिजात्
 केन्द्रायाष्टधनेष्विनाद् उपचयेष्वाद्ये सुखे च उदयात् ।
 धर्मायारि दशान्त्य मृत्युषु बुधाच्छन्दात् त्री षट् लाभगः
 षष्ठ्यायान्त्य गतः सितास्सुर गुरोः प्राप्त्यन्त्यधी शत्रुषु ॥ ७ ॥

इति निगदितम् इष्टं नेष्टम् अन्यद् विशेषाद् अधिक फल विपाकं जन्म भात् तत्रदद्युः ।
 ।
 उपचय गृह मित्र स्वोच्चगैः पुष्टम् इष्टं अवपचय गृह नीचारातिगैर्नेष्ट सम्पत् ॥ ८ ॥

दशमोऽध्यायः

कर्माजीव

अर्थास्तिः पितु पितु पति शत्रु मित्र भ्रातु स्त्री मृतक जनाद् दिवाकराद्यैः ।
 होरेन्द्रोर्दर्शम गतैर्विकल्पनीया भेन्द्रकास्पद पतिगांश नाथ वृत्त्या ॥ १ ॥

अर्काशे तुण कनकार्ण भेषजाद्यैश्चन्द्राशे कृषि जलजाङ्गनाश्रयाच् ।

धात्वग्नि प्रहरण साहसैः कुजांशे सौम्यांशे लिपि गणितादि काव्य शिल्पैः ॥ २ ॥

जीवांशो द्विज विवुधाकरादि धर्मैः काव्यांशो मणि रजतादि गो महिष्यैः ।
सौरांशो श्रम वध भार नीच शिल्पैः कर्मशाध्युषित नवांशा कर्म सिद्धिः ॥ ३ ॥
मित्रारि स्व गृह गतैर्ग्रहैस्ततोऽर्थं तुङ्गस्थे बलिनि च भास्करे स्व वीर्यात् ।
आयस्थैरुदयधनाश्रितैश्च सौम्यैः संचिन्त्यं बल सहितैरनेकधा स्वम् ॥ ४ ॥

एकादशमोऽध्यायः

राजयोग

प्राहुर्यवनाः स्व तुङ्गगैः क्रौरैः क्रूर मतिर्महीपतिः ।
क्रूरैस्तु न जीव शर्मणः पक्षे क्षित्यधिपः प्रजायते ॥ १ ॥

वक्रार्कजार्क गुरुभिः सकलैस्त्रिभिश्च स्वोच्चेषु षोडशा नृपाः कथितैकलभ्ये ।
द्येकाश्रितेषु च तथाइकतमे विलग्ने स्व क्षेत्रगे शशिनि षोडशा भूमिपाः स्युः ॥ २ ॥

वर्गोत्तम गते लग्ने चन्द्रे वा चन्द्र वर्जितः ।
चतुराद्यैर्ग्रहैर्दृष्टे नृपा द्वाविंशतिः स्मृताः ॥ ३ ॥

यमे कुम्भे अर्के अर्जे गवि शशिनि तैरैव तनुगौर्नृ युक्तिं सहालिस्थैः शशिज गुरु
वक्रैर्नृ पतयः ।
यमेन्दू तुङ्गे अङ्गे सवितृ शशिजौ षष्ठ भवने तुलाजेन्दु क्षेत्रैः स सित कुज जीवैश्च
नरपौ ॥ ४ ॥

कुजे तुङ्गे अर्केन्द्रोर्धनुषि यम लग्ने च कुपतिः पतिर्भूमेश्वान्यः क्षिति सुत विलग्ने स
शशिनि ।
स चन्द्रे सौरै अस्ते सुर पति गुरौ चाप धरणे स्व तुङ्गस्थे भानाबुदयम् उपयाते क्षिति
पतिः ॥ ५ ॥

वृषे सेन्दौ लग्ने सवितृ गुरु तीक्ष्णांशु तनयैः सुहज जाया खस्थैर्भवति नियमान्
मानव पतिः ।
मृगे मन्दे लग्ने सहजरिपु धर्म व्यय गतैः शशाङ्काद्यैः ख्यातः पृथु गुणयशाः पुङ्गल
पतिः ॥ ६ ॥

हये सेन्दौ जीवे मृग मुख गते भूमि तनये स्व तुङ्गस्थौ लग्ने भृगुज शशिजावत्र नृ
पती ।

सुतस्थौ वक्रार्कीं गुरु शशि सिताश्चापि हिबुके बुधे कन्या लघ्ने भवति हि
नृपोऽन्योऽपि गुणवान् ॥ ७ ॥

झषे सेन्दौ लग्ने घट मृग मृगेन्द्रेषु सहितैर्यमारार्कैर्योऽभूत् स खलु मनुजः शास्ति
वसुधाम् ।

अजे सारे मूर्तौ शशि गृह गते चामर गुरौ ।

सुरेज्ये वा लग्ने धरणि पतिरन्योऽपि गुणवान् ॥ ८ ॥

कर्किणि लग्ने तत्थे जीवे चन्द्र सित झैराय प्राप्तैः ।

मेष गते अर्के जातं विद्याद् विकमयुक्तं पृथ्वी नाथम् ॥ ९ ॥

मृग मुखे अर्क तनयस्तनु संस्थः क्रिय कुलीर हरयोऽधिपयुक्ताः ।

मिथुन तौलि सहितौ बुध शुक्रौ यदि तदा पृथु यशाः पृथिवीशः ॥ १० ॥

स्वोच्च संस्थे बुधे लग्ने भृगौ मेषूरणाश्रिते ।

स जीवे अस्ते निशा नाथे राजा मन्दारयोः सुते ॥ ११ ॥

अपि खल कुल जाता मानवाराज्य भाजः किम् उत नृप कुलोत्थाः प्रोक्त भू
पालयोगैः ।

नृ पति कुल समुत्थाः पार्थिवा वक्ष्यमाणैर्भवति नृ पति तुल्यस्तेष्वभू पाल पुत्रः ॥
१२ ॥

उच्च स्व त्रिकोणगैर्बलस्थैर्स्याद्यैर्भू पति वंशजा नरेन्द्राः ।

पञ्चादिभिरन्य वंश जाता हीनैर्वित्तयुता न भूमि पालाः ॥ १३ ॥

लेखास्थे अर्के अजेन्दौ लग्ने भौमे स्वोच्चे कुम्मे मन्दे ।

चाप प्राप्ते जीवे राज्ञः पुत्रं विन्द्यात् पृथ्वी नाथम् ॥ १४ ॥

स्वत्रकृक्षे शुक्रे पातालस्थे धर्म स्थानं प्राप्ते चन्द्रे ।

दुश्चिक्याङ्ग प्राप्ति प्राप्तैः शेषैर्जातः स्वामी भूमेः ॥ १५ ॥

सौम्ये वीर्ययुते तनु युक्ते वीर्याङ्ग्ये च शुभे शुभयाते ।

धर्मार्थैर्पच्येष्ववशेषैर्धर्मात्मा नृपजः पृथिवीशः ॥ १६ ॥

वृषोदये मूर्ति धनारि लाभगैः शशाङ्क जीवार्क सुतापरैनृपः ।

सुखे गुरौ खे शशि तीक्ष्णा दीधिती यमोदये लाभ गतैर्नृपोऽपरैः ॥ १७ ॥

मेषूरणाय तनुगाः शशि मन्द जीवा ज्ञारौ धने सितरवी हिबुके नरेन्द्रम् ।

वक्रासितौ शशि सुरेज्य सितार्क सौम्या होरा सुखास्त शुभ खासि गताः प्रजेशम् ॥
१८ ॥

कर्म लग्नयुत पाकदशायां राज्य लव्यिरथ वा प्रबलस्य ।
शत्रु नीच गृहयातदशायां च्छद्र संश्रयदशा परिकल्प्या ॥ १९ ॥

गुरु सित बुध लग्ने सप्तमस्थे अर्क पुत्रे वियति दिवस नाथे भोगिनां जन्म विन्द्यात् ।
शुभ बलयुत केन्द्रैः कूर संस्थैश्च पापैव्रजति शबरदस्यु स्वामिताम् अर्थ भाक् च ॥
२० ॥

द्वादशोऽध्यायः

नाभसयोग

नव दिग् वसवस्त्रिकाभि वेदैर्गुणिता द्वि त्रि चतुर्विंकल्पजाः स्युः ।
यवनैश्च गुणा हि षट् शती सा कथिता विस्तरतोऽग्र तत् समाः स्युः ॥ १ ॥

रज्ञुर्मुशालं नलश्चरायैः सत्यश्चाश्रयजाङ्ग गादयोगान् ।
केन्द्रैः सद् असद् युतैर्दलाख्यौ स्त्री सर्पौ कथितौ पराशरेण ॥ २ ॥

योगा व्रजन्त्याश्रयजाः समत्वं यवाङ्ग वज्राण्डज गोलकायैः ।
केन्द्रोपगैः प्रोक्त फलौ दलाख्यावित्याहुरन्ये न पृथक् फलौ तौ ॥ ३ ॥

आसन्न केन्द्र भवन द्वयौर्गदाख्यस्तन्वस्तर्गेषु शकटं विहगः ख बन्ध्वोः ।
शुङ्गाटकं नवम पञ्चम लग्न संस्थैर्लभान्यगैर्हलम् इति प्रवदन्ति तज् ज्ञाः ॥ ४ ॥

शकटाण्डज वच्छुभाशुर्वैर्वज्रं तद्विपरीतगैर्यवः ।
कमलं तु विमिश्र संस्थैर्तैर्वापि तद्यदि केन्द्र बाह्यतः ॥ ५ ॥

पूर्व शास्त्रानुसारेण मया वज्रादयः कृताः ।
चौतुर्थे भवने सूर्याज् ज्ञ सितौ भवतः कथम् ॥ ६ ॥

कण्टकादि प्रवृत्तैस्तु चतुर्गृह गतैश्रहैः ।
यूपेषु शक्ति दण्डाख्या होरायैः कण्टकैः क्रमात् ॥ ७ ॥

नौ कूट च्छत्र चापानि तद्वत् सप्तऋक्ष संस्थितैः ।
अर्धे चन्द्रस्तु नावायैः प्रोक्तस्त्वन्यत्रृक्ष संस्थितैः ॥ ८ ॥

एकान्तर गतैरर्थात् समुद्रः षड् गृहाश्रितैः ।
विलभादि स्थितैश्चकम् इत्याकृतिज संग्रहः ॥ ९ ॥

संख्या योगाः स्युः सप्त सप्तऋक्ष संस्थिरेकापायाद् वल्लकी दामिनी च
पाशः केदारः शूलयोगो युगं च गोलशान्यान् पूर्वम् उक्तान् विहाय ॥ १० ॥

ईर्ष्युर्विदेश निरतोऽध्रुचिश्वरज्ज्वां मानी धनी च मुशले बहु कृत्य सक्तः ।
व्यञ्जः स्थिराद्य निपुणो नलजः स्वग् उत्थो भोगान्वितो भुज गजो बहु दुःख भाक्
स्यात् ॥ ११ ॥

आश्रयोक्तास्तु विफला भवन्त्यन्यैर्विमिश्रिताः ।
मिश्रा यैस्ते फलं दद्युरमिश्राः स्व फल प्रदाः ॥ १२ ॥

यज्वर्थ भाक् सततम् अर्थसुचिर्गदायां तद्वृत्ति भुक् शकटजः सरुजः कुदारः ।
दूतोऽटनः कलह कृद् विहगे प्रदिष्टः शृङ्गाटके चिर सुखी कृषिकृद् धलाक्ष्ये ॥ १३ ॥

वग्रे अन्त्य पूर्व सुखिनः सुभगोऽतिशूरो वीर्यान्वितोऽप्यथयवे सुखितो वयोऽन्तः ।
विरख्यात कीर्त्यमित सौख्य गुणश्च पद्मे वाप्यां तनु स्थिर सुखो निधि कृन् न दाता
॥ १४ ॥

त्यागात्मवान् क्रतु वरैर्यजते च यूपे हिंस्रोऽथ गुस्यधिकृतः शरकृच्छराख्ये ।
नीचोऽलसः सुखधनैर्वियुतश्च शक्तौ दण्डे प्रियैर्विरहितः पुरुषान्त्य वृत्तिः ॥ १५ ॥

कीर्त्या युतश्वल सुखः कृपणश्च नौजः कूटे अनृत मृवन वन्धनपश्च जातः ।
छत्रोऽद्वः स्व जन सौख्य करोऽन्त्य सौख्यः शूरश्च कार्मुक भवः प्रथमान्त्य सौख्यः
॥ १६ ॥

अर्धेन्दुजः सुभग कान्त वपुः प्रधानस्तोयालये नर पति प्रतिमस्तु भोगी ।
चक्रे नरेन्द्र मुकुट द्युति रञ्जिताङ्गिर्णीणोऽद्वश्च निपुणः प्रिय गीत नृत्यः ॥ १७ ॥

दातान्य कार्य निरतः पशुपश्च दास्ति पाशे धनार्जन विशील स भृत्य बन्धुः ।
केदारजः कृषि करः सुबहूपयोष्यः शूरः क्षतो धनरुचिर्विधनश्च शूले ॥ १८ ॥

धन विरहितः पाखण्डी वा युगे त्वथ गोलके विघ्न मलिनो ज्ञानोपेतः
कुशिलप्यलसोऽटनः ।

इति निगदिता योगाः सार्द्ध फलैरिह नाभसा नियत फलदाश्विन्त्या ह्येते
समस्तदशास्वपि ॥ १९ ॥

त्रयोदशोऽध्यायः

चन्द्रयोग

अधम सम वरिष्ठान्यक केन्द्रादि संस्थे शशिनि विनय वित्त ज्ञानघी नैपुणानि ।

अहनि निशि च चन्द्रे स्वे अधिमित्रांशके वा सुर गुरु सितदृष्टे वित्तवान् स्यात् सुखी
च ॥ १॥

सौम्यैः स्मरारि निधनेष्वधियोगेन्दोस्तस्मिंश्चमूप सचिव क्षिति पाल जन्म ।

सम्पन्न सौब्यं विभाव हत शत्रवशं दीर्घायुषो विगतरोग भयाश्च जाताः ॥ २॥

हित्वार्कं सुनफानफादुरुधुराः स्वान्त्योभयस्थैर्ग्रहैः शीतांशोः कथितोऽन्यथा तु
बहुभिः केमदुमोऽन्यैस्त्वसौ ।

केन्द्रे शीतकरेऽथ वा ग्रहयुते केमदुमो नेष्यते केचित् केन्द्रं नवांशकेषु च वदन्त्युक्तिः
प्रसिद्धा न ते ॥ ३॥

त्रिंशत् सरूपाः सुनफानफार्व्याः षष्ठित्रयं दौरुधुरे प्रभेदाः ।

इच्छा विकल्पैः क्रमशोऽभिनीय नीते निवृत्तिः पुनरन्य नीतिः ॥ ४॥

स्वयम् अधिगत वित्तः पार्थिवस्तत् समो वा भवति हि सुनफायां धी धन ख्यातिमांश
।

प्रभुर गद शरीरः शीलवान् ख्यात कीर्तिर्विषय सुख सुवेषो निवृत्तश्चानफायाम् ॥
५॥

उत्पन्न भोग सुख भुग् धन वाहनाद्यस्त्यागान्वितो दुरुधुरा प्रभवः सुभृत्यः ।

केमदुमे मलिनदुःखित नीच निःस्वाः प्रेष्याः खलाश्च नृपतेरपि वंश जाताः ॥ ६॥

उत्साह शौर्यधन साहस वान् महीजः सौम्यः पटुः सुवचनो निपुणः कलासु ।

जीवोऽर्थर्घम् सुख भाङ्ग नृप पूजितश्च कामी भृगुर्बहु धनो विषयोपभोक्ता ॥ ७॥

पर विभव परिच्छदोपभोक्तारवि तनयो बहु कार्यकृद् गणेशाः ।

अशुभ कृद् उडुपोऽहि दृश्य मूर्तिर्गालित ततुश्च शुभोऽन्यथान्यद् ऊहाम् ॥ ८॥

लग्नाद् अतीव वसुमान् वसुमाज् छशाङ्कात् सौम्य ग्रहैरुपचयोपगतैः समस्तैः ।

द्वाभ्यां समोऽल्पं वसुमांश्च तदूनतायाम् अन्येष्वस्तस्वपि फलेष्विदम् उत्कटेन ॥
९॥

चतुर्दशोऽध्यायः

द्विश्वर्योग

तिग्मांशुर्जनयत्युषेश सहितो यन्नाश्म कारं नरं भौमेनाघरतं बुधेन निपुणं धी कीर्ति
सौख्यान्वितम् ।

क्रूं वाक् पतिनान्य कार्यं निरतं शुक्रेणरङ्गायुधैर्लब्धस्वं रविजेनधातु कुशलं भाण्ड
प्रकारेषु वा ॥ १ ॥

कूट स्थ्यासव कुम्भ पण्यम् अशिवं मातुः स वकः शशी स इः प्रश्नित वाक्यम् अर्थ
निपुणं सौभाग्य कीर्त्यान्वितम् ।

विकानं कुल मुख्यम् अस्थिर मतिं वित्तेश्वरं साङ्गिरा वस्त्राणां स सितः क्रियादि
कुशलं सार्किः पुनर्भू सुतम् ॥ २ ॥

मूलादि स्नेह कूटैर्व्यवहरति वणिग् बाहु योद्धा स सौम्ये पुर्यध्यक्षः स जीवे भवति नर
पतिः प्राप्त विच्छो द्विजो वा ।

गोपो मल्लोऽथदक्षः परयुवति रतो द्यूत कृत् सासुरेज्ये दुःखार्तोऽसत्य संधः स सवित्
तनये भूमिजे निन्दितश्च ॥ ३ ॥

सौम्ये रङ्ग चरो बृहस्पति युते गीत प्रियो नृत्यविद् वाग्मी भू गणपः सितेन मृदुना
माया पटुर्लङ्घकः ।

सद् विद्यो धनदारवान् बहु गुणः शुक्रेणयुक्ते गुरौ ज्ञेयः श्मश्रु करोऽसितेन घटकृज्
जातोऽन्नकारोऽपि वा ॥ ४ ॥

असित सित समागमे अल्पं चक्षुर्युवति समाश्रय सम्प्रवृद्ध वित्तः ।

भवति च लिपि पुस्तक चित्र वेत्ता कथित फलैः परतो विकल्पनीयाः ॥ ५ ॥

पञ्चदशोऽध्यायः

प्रब्रज्यायोग

एकस्थैश्चतुरादिभिर्बलयुतैर्जाताः पृथग् वीर्यगैः शाक्या जीविक भिक्षु वृद्ध चरका
निर्ग्रन्थ वन्याशनाः ।

माहेय इ गुरु क्षपा कर सित प्राभाकरीनैः क्रमात् प्रब्रज्या बलिभिः समा
परजितैस्तत् स्वामिभिः प्रच्युतिः ॥ १ ॥

रवि कुम करैरदीक्षिता बलिभिस्तद्रूत भक्तयो नराः ।

अभियाचित मात्रदीक्षिता निहतैरन्य निरीक्षितैरपि ॥ २ ॥

जन्मेशोऽन्यैर्यद्यष्टोऽर्कं पुत्रं पश्यत्यार्किर्जन्मपं वा बलोनम् ।

दीक्षां प्राप्नोत्यार्कि द्वक् काण संस्थे भौमार्क्यशो सौरदृष्टे च चन्द्रे ॥ ३ ॥

सुर गुरु शशि होरा स्वार्के दृष्टासु धर्मे गुरुरथ नृपतीनां योगजस्तीर्थं कृत् स्यात् ।
नवम भवन संस्थे मन्दगो अन्यैदृष्टे भवति नरपयोगे दीक्षितः पार्थिवेन्द्रः ॥ ४ ॥

पोङ्कशोऽध्यायः

नक्षत्रफल

प्रिय भूषणः सुरूपः सुभगो दक्षोऽश्चिनीषु मतिमांश्च ।
कृत निश्चय सत्यारुग् दक्षः सुखितश्च भरणीषु ॥ १ ॥

बहु भुक् परदाररतस्तेजस्वी कृत्तिकासु विख्यातः ।
रोहिण्यां सत्यं शुचिः प्रियंवदः स्थिर मतिः सुरूपश्च ॥ २ ॥

चपलश्चतुरो भीरुः पटुरुत्साही धनी मृगे भोगी ।
शठ गर्वितः कृतज्ञो हिंसः पापश्चरौद्रत्रहक्षे ॥ ३ ॥

दान्तः सुखी सुशीलो दुर्मेधारोग भाक् पिपासुश्च ।
अल्पेन च संतुष्टः पुनर्वसौ जायते मनुजः ॥ ४ ॥

शान्तात्मा सुभगः पण्डितो धनी धर्म संसृतः पुष्टे ।
शठः सर्व भक्ष पापः कृतमधूर्तश्च भौजङ्गे ॥ ५ ॥

बहु भृत्यधनो भोगी सुरु पितृ भक्तो महोद्यमः पित्रे ।
प्रिय वाग् दाताद्युतिमान् अटनो नृप सेवको भाष्ये ॥ ६ ॥

सुभगो विद्यासधनो भोगी सुखभाक् द्वितीय फाल्पुन्याम् ।
उत्साही धृष्टः पानपो धृणी तस्करो हस्ते ॥ ७ ॥

चित्राम्बर माल्यधरः सुलोचनाङ्गश्च भवति चित्रायाम् ।
दान्तो वणिक् कृपालुः प्रिय वाग् धर्माश्रितः स्वातौ ॥ ८ ॥

ईर्षुर्लुभ्यो द्युतिमान् वचन पटुः कलह कृद् विशाखासु ।
आङ्गो विदेश वासी क्षुधालुरटनोऽनुराधासु ॥ ९ ॥

ज्येष्ठासु न बहु मित्रः संतुष्टे धर्म कृत प्रचुर कोपः ।
मूले मानी धनवान् सुखी न हिंसः स्थिरो भोगी ॥ १० ॥

इष्टानन्द कलत्रो मानी दृढ़ सौहृन्दश्च जलदैवे ।
वैश्वे विनीतधार्मिक बहु मित्र कृतज्ञ सुभगश्च ॥ ११ ॥

श्रीमाज् छवणे श्रुतवान् उदारदारो धनान्वितः ख्यातः ।
दाताद्यः शूरो गीत प्रियो धनिष्ठासु धन लुभ्यः ॥ १२ ॥

स्फुट वाग् व्यसनी रिपुहा साहसिकः शतभिषजि दुर्ग्राद्यः ।

भाद्रपदासु द्वि गनः स्त्री जितधनी पटुरदाता च ॥ १३ ॥

वक्ता सुखी प्रजावान् जित शत्रुघार्मिको द्वितीयासु ।

सम्पूर्णाङ्गः सुभगः शूरः शुचिरर्थवान् पौष्णे ॥ १४ ॥

सप्तदशोऽध्यायः

चन्द्रराशिशील

वृत्ताताम्रदग् उष्ण शाक लघु भुक् क्षिप्र प्रसादोऽटनः कामी दुर्बल जानुरस्थिरधनः
शूरोऽङ्गना वल्लभः ।

सेवाज्ञः कनखी व्रणाङ्कित शिरा मानी सहोत्थाघजः शक्त्या पाणि तले
अङ्कितोऽतिचपलस्तोये अतिमीरुः क्रिये ॥ १ ॥

कान्तः खेल गतिः पृथु ऊरु वदनः पृष्ठास्य पार्श्वाङ्कितस्त्यागी क्लेश सहः प्रभुः
ककुदवान कन्या प्रजः श्लेष्मलः

पूर्वैर्वन्यु धनात्मजैर्विरहितः सौभाग्ययुक्तः क्षमी दीक्षामिः प्रमदा प्रियः स्थिर सुहृन्
मध्यान्त्य सौख्यो गवि ॥ २ ॥

स्त्री लोलः सुरतोपचार कुशलस्ताम्रेक्षणः शास्त्रविद् दूतः कुञ्चित मूर्धजः पटु
मतिर्हास्येङ्गितद्यूतवित् ।

चार्वङ्गः प्रिय वाक् प्रभ क्षणरुचिर्गीति प्रियो नृत्यवित् क्लीबैर्याति रतिं समुन्नत
नसश्वन्दे तृतीयऋक्षगे ॥ ३ ॥

आवक्कद्रुतगः समुन्नत कटिः स्त्री निर्जितः सत् सुहृद् दैवज्ञः प्रचुरालय क्षयधनैः
संयुज्यते चन्द्रवत् ।

हस्तः पीन गलः समेति च वंश साम्ना सुहृद् वत्सलस्तोयोद्यानरतः स्व वेशम सहिते
जातः शशाङ्के नरः ॥ ४ ॥

तीक्ष्णः स्थूल हनुर्विशाल वदनः पिङ्गेक्षणोऽल्पात्मजः स्त्री द्वेषी प्रिय मांस कानन
नगः कुप्यत्यकार्यं चिरम् ।

क्षुत तृणोदरदन्त मानसरुजा सम्पीडितस्त्यागवान् विकान्तः स्थिरधीः सुगर्वित
मना मातुर्विधेयोऽर्क भेण ॥ ५ ॥

ब्रीडा मन्थर चारु वीक्षण गतिः स्वस्तांस बाहुः सुखी श्लक्षणः सत्यरतः कलासु
निपुणः शास्त्रार्थविद् धार्मिकः ।

मेधावी सुरत प्रियः पर गृहैवित्तैश्च संयुज्यते कन्यायां परदेशागः प्रिय वचाः कन्या
प्रजोऽल्पात्मजः ॥ ६ ॥

देव ब्राह्मण साधु पूजनरतः प्राज्ञः शुचिः स्त्री जितः प्रांशुश्च उन्नत नासिकः कृश
चलद् गात्रोऽटनोऽर्थान्वितः

हीनाङ्गः क्रय विक्येषु कुशलो देवद्वि नामा सरुक् बन्धूनाम् उपकार कृद्
विरुषितस्त्वक्तस्तु तैः सप्तमे ॥ ७ ॥

पृथुल नयन वक्षा वृत्त जड्डोरु जानुर्जनक गुरु वियुक्तः शौशवे व्याधितथ ।

नर पति कुल पूज्यः पिङ्गलः कूर चेष्टो इष कुलिश खगाङ्गश्छन्न पापोऽलिजातः ॥
८ ॥

व्यादिर्घास्य शिरो धरः पितृ धनस्त्यागी कविर्वीर्यवान् वक्ता स्थूलरद श्रवोऽधर नसः
कर्मोद्यतः शिल्पवित् ।

कुञ्जांशः कुनखी समांसल भुजः प्रागल्भवान् धर्मविद् बन्धु द्विट् न वलात् समैति
च वंशा साम्नैक साध्योऽश्वजः ॥ ९ ॥

नित्यं लालयति स्वदार तनयान् धर्मध्वजोऽधः कृशः स्वक्षः क्षाम कटिर्गृहीत वचनः
सौभाग्ययुक्तोऽलसः ।

शीतालुर्मनुजोऽटनश्च मकरे सत्वाधिकः काव्य कृलु लुब्धोऽगम्य जराङ्गनासु निरतः
सन्त्यक्त लज्जोऽघृणः ॥ १० ॥

करभ गलः शिरालुः खर लोमशदीर्घ तनुः पृथु चरणोरु पृष्ठ जघनास्य कटिर्जरठः
।

पर वनितार्थ पाप निरतः क्षय वृद्धि युतः प्रिय कुसुमानुलेपन सुहृद् घटजोऽध्व सहः
॥ ११ ॥

जल परधन भोक्तादार वासोऽनुरक्तः समरुचिर शरीरस्तुङ्ग नासो वृहत्कः ।

अभिभवति स पलान् स्त्री जितश्चारु दिन्दृद्युति निधि धन भोगी पण्डितश्चान्त्यराशौ
॥ १२ ॥

बलवति राशौ तदधिपतौ च स्व बलयुतः स्याद् यदि तुहिनांशुः ।

कथित कलानाम् अविकलदाता शशिवद् अतोऽन्येत्यनुपरिचिन्त्याः ॥ १३ ॥

अष्टादशोऽध्यायः

राशिशील

प्रथितश्चतुरोऽटनोऽल्प वित्तः क्रियगे त्वायुध भृद् वितुङ्ग भागे ।

गवि वस्त्र सुगन्ध्य पण्य जीवी वनिताद् विट् कुशलश्च गो यवाद्ये ॥ १ ॥

विद्या ज्योतिष वित्तवान् मिथुनगे भानौ कुलीरे स्थिते तीक्ष्णोऽस्वः पर कार्य कुच्छम
पथ क्लेशैश्च संयुज्यते ।

सिंहस्थे वन शैल गो कुलरतिर्वीर्यान्वितोऽज्ञः पुमान् कन्यारथे लिपि लेख्य काव्य
गणित ज्ञानान्वितः स्त्री वपुः ॥ २ ॥

जातस्तौलिनि सौणिडकोऽध्वनि रतो हैरण्यको नीच कृत कूरः साहसिको
विशार्जितधनः शश्वान्तगोऽलि स्थिते ।

सत् पूज्यो धनवान् धनुर्धर गते तीक्ष्णो भिषक् कारुको नीचोऽज्ञः कुवणिङ् मृगे
अल्पधनवांल् लब्धोऽन्य भाग्यरैरतः ॥ ३ ॥

नीचो घटे तनय भाग्य परिच्छुतोऽस्व स्तोयोत्थ पण्य विभवो बनिताद् ऋतोऽन्त्ये
।

नक्षत्र मानव तनु प्रतिमे विभागे लक्ष्मादिशेत् तुहिनरश्मि दिनेशयुक्ते ॥ ४ ॥

नर पति सत् कृतोऽटनश्मूप वणिक् सधनः क्षत तनुश्चौर भूरि विषयांश्च कुजः स्व
गृहे ।

युवति जितान् सुहृत्सु विषमान् परदाररतान् कुहक सुवेष भीरु पौर्षान् सित भे
जनयेत् ॥ ५ ॥

बौद्धे असहस्तनयवान् विसुहत् कृतज्ञो गान्धर्वयुद्ध कुशलः कृपणोऽभयोऽर्थी ।

चान्द्रे अर्थवान् सलिलयान् समर्जित स्वः प्राज्ञश्च भूमि तनये विकलः खलश्च ॥
६ ॥

निःस्वः क्लेश सहो वनान्तर चरः सिंहे अल्पदारात्मजो जैवे नैकरिपुर्नैन्द्र सचिवः
स्व्यातोऽभयात्पात्मजः ।

दुःखार्तो विधनोऽटनोऽनृतरतस्तीक्ष्णश्च कुम्भ स्थिते भौमे भूरि धनात्मजो मृग गते
भूपोऽथ वा तत् समः ॥ ७ ॥

द्यूतऋण पानरत नास्तिक चौर निःस्वाः कुख्यीक कूटकृद् असत्यरताः कुजत्रृक्षे ।
आचार्य भूरि सुतदारधनार्जनेषाः शौक्रे वदान्यगुरु भक्ति रताश्च सौम्ये ॥ ८ ॥

विकत्थनः शास्त्र कला विद्गंधः प्रियंवदः सौख्यरतस्तृतीये ।

जलार्जित स्वः स्व जनस्य शत्रुः शशाङ्कजे शीत करत्रृक्षयुक्ते ॥ ९ ॥

स्त्री द्रेष्यो विधन सुखात्मजोऽटनोऽज्ञः स्त्री लोलः स्व परिभवोऽर्कराशिगे ज्ञे ।

त्यागी ज्ञः प्रचुर गुणः सुखी क्षमावान् युक्ति ज्ञो विगत भयश्च षष्ठराशौ ॥ १० ॥

पर कर्म कृद् अस्व शिल्प बुद्धि ऋणवान् विष्टि करो बौधे अर्कजन्त्रक्षे ।
 नृप सत्कृत पण्डितास वाक्यो नवमे अन्त्ये जित सेवकान्त्य शिल्पः ॥ ११ ॥

सेना निर्बहु वित्तदार तनयो दाता सुभृत्यः क्षमी तेजो दार गुणान्वितः सुर गुरौ
 ख्यातः पुमान् कौज भे ।
 कल्पाङ्गः सधनार्थ मित्र तनयस्त्याणी प्रियः शौक्र भे बौधे भूरि परिच्छदात्मज सुहृत्
 साचिव्ययुक्तः सुखी ॥ १२ ॥

चान्द्रे रत्न सुत स्वदार विभव प्रज्ञा सुखैरन्वितः सिंहे स्याद् बल नायकः सुर गुरौ
 प्रोक्तं च यच्चन्न भे ।
 स्वत्रक्षे माण्डलिको नरेन्द्र सचिवः सेनापतिर्वाधनी कुम्मे कर्कटवत् फलानि मकरे
 नीचोऽल्प वित्तोऽसुखी ॥ १३ ॥

परयुवति रतस्तदर्थ वादैर्हत विभवः कुल पांसनः कुजन्त्रक्षे ।
 स्व बल मति धनो नरेन्द्र पूज्यः स्व जन विभुः प्रथितोऽभयः सिते स्वे ॥ १४ ॥

नृप कृत्य करोऽर्थवान् कलाविन् मिथुने षष्ठ गते अतिनीच कर्मा
 रविजन्त्रक्षे गते अमरारि पूज्ये सुभगः स्त्री विजितो रतः कुनार्याम् ॥ १५ ॥

द्वि भार्योऽर्थी भीरुः प्रबल मद शोकश्च शशि भे हरौ योषासार्थः प्रवरयुवतिर्मन्द
 तनयः ।
 गुणैः पूज्यः स स्वस्तुरग सहिते दानव गुरौ इषे विद्वान् आब्यो नृप जनित
 पूजोऽतिसुभगः ॥ १६ ॥

मूर्खोऽटनः कपठवान् विसुहृद् यमे अजे कीटे तु बन्ध वध भाक् चपलोऽघृणश्च ।
 निहीर्सुखार्थ तनयः स्वलितश्च लेख्ये रक्षा पतिर्भवति मुख्य पतिश्च बौधे ॥ १७ ॥

वर्ज्य स्त्रीषो न बहु विभवो भूरि भार्यो वृषस्थे ख्यातः स्वोच्चे गण पुर बल ग्राम
 पूज्योऽर्थवांश्च ।
 कर्किण्यस्वो विकलदशानो मातृ हीनोऽसुतोऽज्ञः सिंहे अनार्यो विसुख तनयो विष्टि
 कृत् सूर्य पुत्रे ॥ १८ ॥

स्वन्तः प्रत्ययितो नरेन्द्र भवने सत् पुत्र जायाधनो जीव क्षेत्र गते अर्कजे पुर बल
 ग्रामाग्र नेताथ वा ।
 अन्य स्त्री धन संवृतः पुर बल ग्रामाग्रणीर्मन्दटक् स्व क्षेत्रे मलिनः स्थिरार्थ विभवो
 भोक्ता च जातः पुमान् ॥ १९ ॥

शिशिर कर समागमेक्षणानां सदृश फलं प्रवदन्ति लग्न जातम् ।

फलम् अधिकम् इदं यद् अत्र भावाद् भवन भ नाथ गुणौर्विचिन्तनीयम् ॥ २० ॥

एकोनविंशोऽध्यायः

दृष्टिफल

चन्द्रे भूप बुधौ नृपोपम गुणी स्तेनोऽधनश्चाजगे निःस्वः स्तेन नृ मान्य भूपधनिनः प्रेष्यः कुजाद्यैर्गवि ।

नृस्थे अयो व्यवहारि पार्थिव बुधाभिस्तन्तु वायोऽधनो स्वत्रक्षे योद्धू कवि ज्ञ भूमि पतयोऽयो जीवि दृग् रोगिणौ ॥ १ ॥

ज्योतिर्ज्ञाल्य नरेन्द्र नापित नृ पक्ष्मेशा बुधाद्यैर्हरौ तद्वद् भूप चमूप नैपुणयुताः षष्ठे अशुभैः स्वाश्रयः ।

जूके भूप सुवर्ण कार वणिजः शेषेक्षिते नैकृती कीटे युग्म पिता नतश्चरजको व्यज्ञोऽधनो भूपतिः ॥ २ ॥

ज्ञात्युर्वीशा जनाश्रयश्च तुरगे पापैः सद् अम्भः शठश्चात्युर्वीशा नरेन्द्र पण्डितधनी द्रव्योन भूपो मृगे ।

भूपो भूप समोऽन्यदार निरतः शोषैश्च कुम्भ स्थिते हास्यज्ञो नृपतिर्बुधश्च ज्ञाषगे पापश्च पापेक्षिते ॥ ३ ॥

होरेशात्रक्षदलाश्रितैः शुभ करो दृष्टः शाशी तद्वत्स्वर्णशो तत् पतिभिः सुहृद् भवनगैर्वा वीक्षितैः शास्यते ।

यत् प्रोक्तं प्रति राशि वीक्षण फलं तद्वादशांशो स्मृतं सूर्योद्यैरवलोकिते अपि शशिनि ज्ञेयं नवांशोष्वतः ॥ ४ ॥

आरक्षिको वधरुछिः कुशलो नियुद्धे भूपोऽर्थवान् कलह कृत् क्षितिजांशा संस्थे ।

मूर्खोऽन्यदार निरतः सुकविः सितांशो सत् काव्य कृत् सुख परोऽन्य कलत्रगश्च ॥ ५ ॥

बौद्धे हि रङ्ग चर चौर कवीन्द्र मन्त्री गेय ज्ञ शिल्प निपुणः शशिनि स्थिते अंशे । स्वांशे अल्प गात्रधन लुभ्य तपस्वि मुख्यः स्त्रीपोऽप्यकृत्य निरतश्च निरीक्ष्यमाणम् ॥ ६ ॥

स क्रोधो नर पति संमतो निधीशः सिंहांशो प्रभुर सुतोऽतिहिंस कर्मा ।

जीवांशे प्रथित बलो रणोपदेष्टा हास्य ज्ञः सचिव विकाम वृद्ध शीलः ॥ ७ ॥

अल्पापत्यो दुःखितः सत्यापि स्वे मानासक्तः कर्मणि स्वे अनुरक्तः ।

दुष्ट स्त्रीष्टः कृपणश्चार्कि भागे चन्द्रे भानौ तद्वद् इन्द्रादि दृष्टे ॥ ८ ॥

वर्गोत्तम स्व परगेषु शुभं यद् उक्तं तत् पुष्ट मध्य लघुता शुभम् उत्कमेण ।

वीर्यान्वितोऽशक पतिर्निरुणद्धि पूर्व राशी क्षणस्य फलम् अंश फलं ददाति ॥ ९ ॥

विशोऽध्यायः:

भाव

शूरः स्तब्यो विकल नयनो निर्घृणोऽर्के तनुस्थे मेषे स स्वस्तिमिर नयनः सिंह संस्थे निशाधः ।

नीचे अन्योऽस्वः शशि गृह गते बुद्धुदाक्षः पतञ्जे भूरि द्रव्यो नृप हृतधनो वक्ररोगी द्वितीये ॥ १ ॥

मति विक्रमांस्तृतीयगे अर्के विसुखः पीडित मानशश्चतुर्थे ।

असुतो धन वर्जितश्चिकोणे बलवाज् छत्रु जितश्च शत्रु याते ॥ २ ॥

स्त्रीभिर्गतः परिभवं मदगे पतञ्जे स्वत्पात्मजो निधनगे विकलेक्षणश्च ।

धर्मं सुतार्थं सुख भाक् सुख शौर्यं भाक् खे लाभे प्रभूतधनवान् पतितस्तु रिःफे ॥ ३ ॥

मूकोन्मत्त जडान्यं हीन बधिर प्रेष्याः शशाङ्कोदये स्वत्रक्षजोच्च गते धनी बहु सुतः स स्वः कुटुम्बी धने ।

हिंसो भ्रातु गते सुखे स तनये तत् प्रोक्त भावान्वितो नैकारिमृदु काय वहि मदनस्तीक्ष्णोऽलसशारिगे ॥ ४ ॥

ईर्षुस्तीव्र मदो मदे बहु मतिव्याध्यर्दितश्चाष्टमे सौभाग्यात्मज मित्र बन्धु धन भाग् धर्म स्थिते शीतगौ ।

निष्पत्तिं समुपैति धर्मधनधीं शौर्यैर्युतः कर्मगे क्यातो भाव गुणान्वितो भव गते क्षुद्रोऽङ्गं हीनो व्यये ॥ ५ ॥

लग्ने कुजे क्षत तनुर्धनगो कद् अन्नो धर्मं अधवान् दिन कर प्रतिमोऽन्य संस्थः ।

विद्वान् धनी प्रखल पणिडत मन्यशत्रुर्धमङ्ग विश्रुत गुणः परतोऽर्कवज्ज्ञे ॥ ६ ॥

विद्वान् सुवाक्यः कृपणः सुखी च धी मान शत्रुः पितृतोऽधिकश्च ।

नीचस्तपस्वी सधनः स लाभः खलश्च जीवे क्रमशो विलग्नात् ॥ ७ ॥

स्मर निपुणः सुखितश्च विलग्ने प्रिय कलहोऽस्त गते सुरतेष्टुः ।

तनय गते सुखितो भृगु पुत्रे गुरु वदतोऽन्य गृहे सधनोऽन्त्ये ॥ ८ ॥

अदृष्टार्थो रोगी मदन वशगोऽत्यन्त मलिनः शिशुत्वे पीडार्तः सवितु सुत
लग्नेत्यलस वाक् ।

गुरु स्वत्रक्षोच्चरस्ये नृ पति सदृशो ग्राम पुरपः
सुविद्वांश्चार्वज्ञो दिन कर समोऽन्यत्र कथितः ॥ ९ ॥

सुहृद् अरि परकीय स्वत्रक्ष तुङ्ग स्थितानां फलम् अनुपरिचिन्त्यं लभदेहादि भावैः
।

समुपचय विपत्ति सौम्य पापेषु सत्यः कथयति विपरीतं रिःफ षष्ठाष्ट भेषु ॥ १० ॥
उच्च त्रिकोण स्व सुहृच्छत्रु नीच गृहार्कगैः ।
शुभं सम्पूर्ण पादोनदल पादाल्प निष्फलम् ॥ ११ ॥

एकविंशोऽध्यायः

आश्रययोग

कुल सम कुल मुख्य बन्धु पूज्याधनि सुखि भोगि नृपाः स्व भैक वृद्धा ।

पर विभव सुहृत् स्व बन्धु पोष्या गणप बलेश नृपाश्च मित्र भेषु ॥ १ ॥

जनयति नृपम् एकोऽप्युच्चगो नित्रदृष्टः प्रचुरधन समेतं मित्रयोगाच्च सिद्धम् ।

विघ्न विसुख मूढ व्याधितो बन्ध तसो वधुरित समेतः शत्रु नीचत्रक्षगेषु ॥ २ ॥

न कुम्भ लग्नं शुभम् आह सत्यो न भाग भेदाद् यवना वदन्ति ।

कस्यांश भेदो न तथास्ति राशेरतिप्रसङ्गस्त्विति विष्णु गुप्तः ॥ ३ ॥

यातेष्वसत् स्व सम भेषु दिनेश होरां ख्यातो महोद्यम बलार्थयुतोऽतितेजाः ।

चान्द्रीं शुभेषु युजि मार्दव कान्ति सौम्य सौभाग्यधी मधुर वाक्ययुतः प्रजातः ॥
४ ॥

तास्वेव होरा स्व परत्रक्षगेषु ज्ञेया नराः पूर्व गणेषु मध्याः ।

व्यत्यस्त होरा भवन स्थितेषु मर्त्या भवन्त्युक्त गुणौर्विहीनाः ॥ ५ ॥

कल्याणरूप गुणम् आत्म सुहृन्दू द्विकोणे चन्द्रोऽन्यगस्तदधिनाथ गुणं करोति ।

व्यालोदयायुध चतुश्चरणाण्डजेषु तीक्ष्णोऽतिरिहस्य गुरु तल्परतोऽटनश्च ॥ ६ ॥

स्तेनो भोक्ता पण्डिताद्वयो नरेन्द्रः क्षीबः शूरो विष्टिकृद् दास वृत्तिः ।

पापो हिंस्रोऽभीश्व वर्गोऽन्तमांशेषाम् ईषाराशिवद् द्वादशांशौः ॥ ७ ॥

जायान्वितो बल विभूषण सत्युक्तोस्तेजोऽतिसाहसयुतश्च कुजे स्व भागे ।

रोगी मृत स्वयुवतिर्विषमोऽन्यदारो दुःखी परिच्छदयुतो मलिनोऽर्कं पुत्रे ॥ ८ ॥

स्वांशे गुरौ धनयशः सुख बुद्धि युक्तास्तेजस्वि पूज्य निरुग् उद्यम भोगवन्तः ।
मेघा कलाक पट काव्य विवाद् शिल्प शास्त्रार्थं साहसयुताः शशिजे अतिमान्याः
॥ ९ ॥

स्वे त्रिंशांशे बहु सुत सुखारोग्य भाग्यार्थरूपः शुक्रे तीक्ष्णः सुललित वपुः
सुप्रकीर्णन्दियश्च ।

शूर स्तब्धौ विषम वधकौ सद् गुणाढ्यौ सुखिजौ चार्वज्ञे
अष्टौ रवि शशि युतेष्वार पूर्वाशकेषु ॥ १० ॥

द्वाविंशोऽध्यायः

प्रकीर्णक

स्वत्रक्ष्म तुङ्ग मूल त्रिकोणगाः कण्टकेषु यावन्ताश्रिताः ।
सर्वैव ते अन्योन्यं कारकाः कर्मगस्तु तेषां विशेषतः ॥ १ ॥

कर्कटोदय गते यथोडुपे स्वोच्चगाः कुजयमार्क सूर्यः ।
कारका निगदिताः परस्परं लग्नगस्य सकलोऽम्बराच्चुगाः ॥ २ ॥

स्व त्रिकोणोच्चगो हेतुरन्योन्यं यदि चर्मगः ।
सुहृत् तदृण सम्पन्नः कारकश्चापि स स्मृतः ॥ ३ ॥

शुभं वर्गोन्तमे जन्म वेशि स्थाने च सद् गृहे ।
अशून्येषु च केन्द्रेषु कारकारब्य ग्रहेषु च ॥ ४ ॥

मध्ये वयसः सुख प्रदाः केन्द्रस्था गुरु जन्म लग्नपाः ।
पृष्ठोभयकोदयत्रक्षगास्त्वन्ते अन्तः प्रथमेषु पाकदाः ॥ ५ ॥

दिन करस्त्रियौ प्रवेष काले गुरु भृगुजौ भवनस्य मध्ययातौ ।
रवि सुत शशिनौ विनिर्गमरथौ शशि तनयः फलदस्तु सर्व कालम् ॥ ६ ॥

त्रयोर्विंशोऽध्यायः

अनिष्ट

लग्नात् पुत्र कलत्र भे शुभ पति प्राप्ते अथ वालोकिते चन्द्राद् वा यदि सम्पद् अस्ति
हि तयोर्ज्ञेयोऽन्यथा संभवः ।

पाथोनोदयगे रवौ रवि सुतो मीन स्थितो दारहा पुत्र स्थान गतश्च पुत्र मरणं
पुत्रोऽवनेर्यच्छति ॥ १ ॥

उग्र ग्रहैः सित चतुरस्त्र संरिथतैर्मध्य स्थिते भृगु तनये अथ वा उग्रयोः ।
सौम्य ग्रहैरसहित संनिरीक्षिते जाया वधो दहन निपात पाशजः ॥ २ ॥

लग्नाद् व्यायारि गतयोः शशि तिग्मरश्म्योः पत्या सहैक नयनस्य वदन्ति जन्म ।
द्यूनस्थयोर्नवम पञ्चम संस्थयोर्वा शुकार्कयोर्विकलदारम् उशन्ति जातम् ॥ ३ ॥

कोणोदये भृगु तनये अस्त चक्र संधौ वस्या परिर्यादि न सुतऋष्टम् इष्टयुक्तम् ।
पाप ग्रहैर्व्यय मद लग्नाशि संस्थैः क्षीणे शशिन्यसुत कलत्र जन्मधीरस्थे ॥ ४ ॥

असित कुजयोर्वर्गे अस्तरथे सिते तदवेक्षिते परयुवतिगस्तौ चेत् सेन्दु स्त्रिया सह
पुंश्वलः ।

भृगुज शशिनोरस्ते अभार्या नरो विसुतोऽपि वा परिणत तनून् रुद्धोर्दृष्टौ शुभैः प्रमदा
पती ॥ ५ ॥

वंश च्छेत्ता ख मद सुखगैश्चन्द्रदैत्येज्य पापैः शिल्पी त्र्यंशे शशि सुतयुते केन्द्र
संस्थार्कि दृष्टे ।

दास्यां जातो दिति सुत गुरौ रिःफगे सौर भागे नीचोऽर्केन्द्रोर्मदन गतयोर्दृष्टयोः
सूर्यजेन ॥ ६ ॥

पापालोकितयोः सितावनिजयोरस्तस्थयोर्वाध्यरुक्ष चन्द्रे कर्कट वृश्चिकांशक गते
पापैर्युते गुह्यरुक्ष ।

श्वि त्री रिःफगनस्थयोरशुभयोश्चन्द्रोदये अस्ते रवौ चन्द्रे खे अवनिजे अस्त्वगे च
विकलो यद्यर्कजो वेशिगः ॥ ७ ॥

अन्तः शशिन्यशुभयोर्मृगगे पतङ्गे श्वास क्षय प्लिहक विद्रधि गुल्म भाजः ।

शोषी परस्पर गृहांशा गर्योरवीन्द्रोः क्षेत्रे अथ वा युगपद् एकगयोः कृशो वा ॥ ८ ॥

चेन्द्रे अश्वि मध्य झाष कर्कि मृगाज भागे कुष्ठी स मन्दरुधिरे तदवेक्षिते वा ।

यातैस्त्रिकोणम् अलि कर्कि वृष्टैर्मृगे च कुष्ठी च पाप सहितैरवलोकितैर्वा ॥ ९ ॥

निधनारि धन व्यय स्थितारवि चन्द्रारयमा यथा तथा ।

बलवद् ग्रहदोष कारणैर्मनुजानां जनयन्त्यनेत्रताम् ॥ १० ॥

नवमाय तृतीयधी युता न च सौम्यैरशुभा निरीक्षिताः ।

नियमाच्छ्रवणोपघातदारद् वैकृत्य कराश्च सप्तमे ॥ ११ ॥

उदयत्युदुपे सुरास्यगे स पिशाचोऽशुभयोस्त्रिकोणयोः ।

स उपष्ठुव मण्डले रवावुदयस्थे नयनापवर्जितः ॥ १२ ॥

संस्पृष्टः पवनेन मन्दगयुते द्यूने विलग्ने गुरौ स उन्मादोऽवनिजे स्थिते अस्त भवने
जीवे विलग्नाश्रिते ।

तद्वत् सूर्य सुतोदये अवनि सुते धर्मात्पजद्यूनगे जातो वास सहस्ररश्मि तनये शीणे
व्यये शीतगौ ॥ १३ ॥

राश्यंशपोष्णा कर शीत करामरेज्यैर्नीचाधिपांश गतैररि भागगौर्वा ।

एभ्योऽल्प्य मध्य बहुभिः क्रमशः प्रसूता ज्ञेयाः स्वुरभ्युपगम क्रय गर्भदासाः ॥ १४ ॥

विकृतदशनः पार्पैर्दृष्टे वृषाज हयोदये खलतिरशुभ क्षेत्रे लग्ने हये वृष भे अपि वा ।
नवम सुतगे पार्पैर्दृष्टे रवावद्वेक्षणो दिन कर सुते नैक व्याधिः कुजे विकलः पुमान्
॥ १५ ॥

व्यय सुतधर्मगैरसौम्यैर्भवन स मान निवन्धनं विकल्प्यम् ।

भुज गनि गड पाशभृद् द्वकाणैर्बलवद् असौम्य निरीक्षितैश्च तद्वत् ॥ १६ ॥

पुरुष वचनोऽपस्मारार्तः क्षीयी च निशा पतौ सरवि तनये वक्रालोकं गते परिवेषगे
।

रवि यम कुजैः सौम्यादृष्टैर्नभः स्थलम् आश्रितैर्भृतक मनुजः पूर्वोद्दिष्टैर्वराधम
मध्यमाः ॥ १७ ॥

चतुर्विंशोऽध्यायः

स्त्रीज्ञातक

यद् यत् फलं नर भवे क्षमम् अङ्गनानां तत् तद्वदेत् पतिषु वा सकलं विघेयम् ।

तासां तु भर्तु मरणं निधने वपुस्तु लग्नेन्दुगं सुभगतास्तमये पतिश्च ॥ १ ॥

युग्मेषु लग्न शशिनोः प्रकृति स्थिता स्त्री सच्छील भूषणयुता शुभदृष्टयोश्च ।

ओजस्थयोश्च मनुजाविन्त शीलयुक्ता पापा च पापयुतेक्षितयोर्गुणोना ॥ २ ॥

कन्याइवदुष्टा ब्रजतीहदास्यं साध्वी स माया कुचरित्रयुक्ता ।

भूम्यात्मजत्रक्षे क्रमशोऽशकेषु वक्रार्कि जीवेन्दुज भार्गवानम् ॥ ३ ॥

दुष्टा पुनर्भूः स गुणा कलाज्ञा ख्याता गुणैश्चासुर पूजितत्रक्षे ।

स्यात् कापटी क्लीब समा सती च बौधे गुणाद्वा प्रविकीर्णकामा ॥ ४ ॥

स्व च्छन्दा पति घातिनी बहु गुणा शिल्पन्यसाध्वीन्दु भे ।

त्राचारा कुलटार्क भे नृप वधूः पुंथेष्टिगम्यगा ।

जैवैनैकगुणाल्परत्यतिगुणा विज्ञानयुक्ता सती ।

दासी नीचरतार्कि भे पति रतादुष्टा प्रजा स्वांशकैः ॥ ५॥

शशि लभ समायुक्तैः फलं त्रिंशांशकैरिदम् ।

बलाबल विकल्पेन तयोरुक्तं विचिन्तयेत् ॥ ६॥

दृक् संस्थावसित सितौ परस्पराशो शौक्रे वा यदि घटराशि संभवोऽशः ।

स्त्रीभिः स्त्री मदन विषानल प्रदीपं संशान्तिं नयति नराकृति स्थिताभिः ॥ ७॥

शून्ये कापुरुषो बले अस्त भवने सौम्य ग्रहावीक्षिते क्षीवोऽस्ते बुध मन्द्योश्वर गृहे
नित्यं प्रवासान्वितः ।

उत्सृष्टारविणा कुजेन विधवा वाल्ये अस्तराशि स्थिते कन्याइवाशुभ वीक्षिते अर्क
तनये द्यूने जरां गच्छति ॥ ८॥

आग्नेयैर्विधवास्तराशि सहितौर्मश्रैः पुनर्भूर्भवेत् क्रूरे हीन बले अस्तगे स्व पतिना
सौम्येक्षिते प्रोज्जिता ।

अन्योन्यांशगयोः सितावनिजयोरन्य प्रसक्ताङ्गना द्यूने वा यदि शीतरश्मि सहितौ
भरुस्तदानुज्ञया ॥ ९॥

सौरारञ्जक्षे लभगे सेन्दु शुक्रे मत्रा सार्द्धं बन्धकी पापदृष्टे ।

कौजे अस्तांशो सौरिणा व्याधि योनिश्वारु श्रोणी वलुभा सद् ग्रहांशो ॥ १०॥

वृद्धो मूर्खः सूर्यजञ्जक्षे अंशके वा स्त्री लोलः स्यात् क्रोधनश्वावनये ।

शौक्रे कान्तोऽतीव सौभाग्ययुक्तो विद्वान् भर्ता नैपुण ज्ञश्व बौघे ॥ ११॥

मदन वश गतो मृदुश्च चान्द्रे त्रि दश गुराँ गुणवान् जितेन्द्रियश्च ।

अतिमृदु रति कर्म कृच्च सौर्यं भवति गृहे अस्तमय रिथते अंशके वा ॥ १२॥

ईर्घ्यान्विता सुख परा शशि शुक्र लभे ज्ञेन्द्रोः कलासु निपुणा सुखिता गुणाढ्या ।

शुक्र ज्ञयोस्तु रुचिरा सुभगा कलाज्ञा त्रिष्वप्यनेक वसु सौरव्यं गुणा शुभेषु ॥ १३॥

क्रूरे अष्टमे विधवता निधनेश्वरोऽशो यस्य स्थितो वयसि तस्य समे प्रदिष्टा ।

सत् स्वर्थगेषु मरणं स्वयम् एव तस्याः कन्यालिंगो हरिषु चाल्प सुतत्वम् इन्दौ ॥
१४॥

सौरै मध्य बले बलेनरहितैः शीतांशु शुक्रेन्दुजैः शोषैर्वीर्यं समन्वितैः परुषिणी
यद्योजराशयुद्धमः ।

जीवार स्फुजि दैन्दवेषु बलिषु प्राग् लग्नराशौ समे विरव्याता भुवि नैक शास्त्रं निपुणा
स्त्री ब्रह्म वादिन्यपि ॥ १५ ॥

पापे अस्ते नवम गत ग्रहस्य तुल्यां प्रब्रज्यां युवतिरुपैत्यसंशयेन ।
उद्घाहे वरण विघौ प्रदान काले चिन्तायाम् अपि सकलं विघेयम् एतत् ॥ १६ ॥

पंचविंशोऽध्यायः

नैर्याणिक

मृत्युर्मृत्यु गृहेक्षणेन बलिभिस्तद्वातु कोपोद्भवस्तत् संयुक्त भ गात्रजो बहु भवो
वीर्यान्वितैभूरिभिः ।

अश्यन्वायुधजो ज्वरामय कृतस्त्रृट् क्षुत् कृतश्चाष्टमे सूर्यादैनिधने चरादिषु पर
स्वाध्वं प्रदेशेष्विति ॥ १ ॥

शैलायाभिहतस्य सूर्यं कुजयोर्मृत्युः ख बन्धुस्थयोः कूपे मन्द शशाङ्क भूमि
तनयैर्वन्धवस्त कर्म स्थितैः ।

कन्यायां स्व जनाद् धिमोष्ण करयोः पाप ग्रहैर्दृष्टयोः स्यातां यद्युभयोदये अर्क
शशिनौ तोये तदा मज्जितः ॥ २ ॥

मन्दे कर्कटगे जलोदर कृतो मृत्युर्मृगाङ्के मृगे शस्त्राग्नि प्रभवः शशिन्यशुभयोर्मध्ये
कुज ऋक्षे स्थिते ।

कन्यायां रुधिरोत्थं शोष जनितस्तद्वत् स्थिते शीतगौ सौरऋक्षे यदि तद्वद् एव
हिमगौ रज्जवग्नि पातैः कृतः ॥ ३ ॥

बन्धाद् धी नवमस्तयोरशुभयोः सौम्य ग्रहाद् दृष्टयोर्द्रेष्काणैश्च स पाशा सर्प
निगडैश्छिद्र स्थितैर्बन्धतः ।

कन्यायाम् अशुभान्विते अस्तमयगे चन्द्रे सिते मेघगे सूर्ये लग्न गते च विद्धि मरणं
स्त्री हेतुकं मन्दिरे ॥ ४ ॥

शूलोद्धिन्न तनुः सुखे अवनि सुते सूर्ये अपि वा खे यमे स प्रक्षीण हिमांशुभिश्च युगपत्
पापैस्त्रिकोणाद्यगौः ।

बन्धुरथे चरवौ वियत्यवनिजे क्षीणेन्दु संवीक्षिते काष्ठेनाभिहतः प्रयाति मरणं
सूर्यात्मजेनोक्षिते ॥ ५ ॥

रन्ध्रास्पदाङ्गं हिवुकैर्लगुडाहताङ्गः प्रक्षीण चन्द्रसूधिरार्कि दिनेशयुक्तैः ।
तैरेव कर्म नवमोदय पुत्र संस्थैर्धूमाग्नि बन्धन शरीर निकुट्नान्तः ॥ ६ ॥

बन्ध्वस्त कर्म सहितैः कुज सूर्य मन्दैर्निर्याणम् आयुध शिखि क्षिति पाल कोपात् ।
सौरेन्दु भूमि तनयैः स्व सुखास्पदस्थैर्ज्ञैः क्षत कृमि कृतश्च शरीर घातः ॥ ७ ॥

खस्थे अर्के अवनिजे रसातल गते यान प्रपातद् वधो यन्त्रोत्पीडनजः कुजे
अस्तमयगे सौरेन्दुनाभ्युद्रमे ।

विण् मध्ये रुधिरार्कि शीत किरणैर्जूकाज सौरऋक्षगैर्याते वा गलितेन्दु
सूर्यरुधिरैर्व्योमास्त बन्ध्वाहयान् ॥ ८ ॥

वीर्यान्वित वक्र वीक्षिते क्षीणेन्दौ निधन स्थिते अर्कजे ।

गुह्योद्भवरोग पीडया मृत्युः स्यात् कृमि शस्त्रदाहजः ॥ ९ ॥

अस्ते रवौ सरुधिरे निधने अर्क पुत्रे क्षीणे रसातल गते हिमगौ खगान्तः ।

लग्नात्मजाष्टम तपःस्विन भौम मन्द चन्द्रैस्तु शैल शिखराशनि कुञ्ज पातैः ॥
१० ॥

द्वाविंशः कथितस्तु कारणं द्रेष्काणो निधनस्य सूरिमिः ।

तस्याधिपतिर्भवोऽपि वा निर्याणं स्व गुणैः प्रयच्छति ॥ ११ ॥

होरा नवांशकपयुक्त स मान भूमौ योगेक्षणादिभिरतः परिकल्प्यम् एतत् ।

मोहस्तु मृत्यु समये अनुदितांश तुल्यः स्वेशोक्षिते द्वि गुणितस्त्रिगुणः शुभैश्च ॥
१२ ॥

दहन जल विमिश्रैर्भस्म सङ्केद शोषैर्निधन भवन संस्थैर्व्याल वर्गैर्विडन्तः ।

इति शव परिणामश्चिन्तनीयो यथोक्तः पृथुवि रचित शास्त्राद् गत्यनूकादि चिन्त्यम्
॥ १३ ॥

गुरुरुडु पति शुक्रौ सूर्य भौमौ यम ज्ञौ विवुध पितृ तिरश्चो नारकीयांश्च कुर्युः ।

दिन कर शशि वीर्याधिष्ठितात् त्र्यंश नाथात् प्रवर सम निकृष्टास्तुङ्ग हसाद् अनूके
॥ १४ ॥

गतिरपि रिपु रस्त्र त्र्यंशपोऽस्तस्थितो वा गुरुरथरिपु केन्द्र च्छद्रगः स्वोच्च संस्थः

।

उदयति भवने अन्त्ये सौम्य भागे च मोक्षो भवति यदि बलेन प्रोज्जितास्तत्र शेषाः
॥ १५ ॥

षट्क्षिप्तोऽध्यायः

नष्टज्ञातक

आधान जन्मापरिबोध काले समृच्छतो जन्म वदेद् विलग्नात् ।
 पूर्वापरार्थे भवनस्य विन्याद् भानावुदग् दक्षिणगे प्रसूतिम् ॥ १ ॥

लग्न त्रिकोणेषु गुरुस्त्रिं भागैर्विकल्प्य वर्षाणि वयोऽनुमानात् ।
 ग्रीष्मोऽर्कं लग्ने कथितास्तु शेषैरन्यायनर्तवृतुर्कं चारात् ॥ २ ॥

चत्र ज्ञ जीवाः परिवर्तनीयाः शुक्रार मन्दैरयने विलोमे ।
 द्रेष्काण भागे प्रथमे तु पूर्वो मासोऽनुपाताच्च तिथिर्विकल्प्यः ॥ ३ ॥

अत्रापि होरा पटवो द्विजेन्द्राः सूर्याश तुल्यां तिथिम् उद्दिशन्ति ।
 रात्रि द्यु संज्ञेषु विलोम जन्म भागैश्च वेलाः क्रमशो विकल्प्याः ॥ ४ ॥

के चिच्छशाङ्काध्युषितान् नवांशच्छुक्ळान्तं संज्ञं कथयन्ति मासम् ।
 लग्न त्रिकोणोत्तमं वीर्ययुक्तं सम्मोच्यते अङ्गालं भनादिभिर्वा ॥ ५ ॥

यावान् गतः शीत करो विलग्नाच्चन्द्राद् वदेत् तावति जन्मराशिः ।
 मीनोदये मीनयुगं प्रदिष्टं भक्ष्याहृताकाररूतैश्च चिन्त्यम् ॥ ६ ॥

होरा नवांशं प्रतिमं विलग्नं लग्नाद् रविर्यावति च द्वकाणे ।
 तस्माद् वदेत् तावति वा विलग्नं प्रष्टः प्रसूताविति शास्त्रम् आह ॥ ७ ॥

जन्मादिशेल् लग्ने वीर्यगे वा छायाङ्गुलं घ्रेक्खते अवशिष्टम् ।
 आसीन सुसोत्थित तिष्ठताभं जाया सुखाङ्गोदयगं प्रदिष्टम् ॥ ८ ॥

गो सिंहौ जितुमाष्टमौ क्रिय तुले कन्या मृगौ च क्रमात् संवर्ग्यो दशकाष्ट सप्त विषयैः
 शेषाः स्व संख्या गुणाः ।

जीवारास्फुजि दैन्दवाः प्रथमवच्छेषा ग्रहाः सौम्यवद् राशीनं नियतो विधिर्ग्रहयुतैः
 कार्या च तद्वर्गणा ॥ ९ ॥

सप्ताहतं त्रि धन भाजित शेषम् ऋक्षं दत्त्वाथ वा नव विशोध्य न वाथ वास्मात् ।
 एवं कलत्र सहजात्मज शत्रु भेष्यः प्रष्टुर्वदेद् उदयराशि वशेन तेषाम् ॥ १० ॥

वर्षऋष्टु मास तिथयो द्यु निशं ह्युड्डूनि वेलोदये ऋक्षं नव भाग विकल्पनाः स्युः ।
 भूयो दशादि गुणिताः स्व विकल्प्य भक्ता वर्षादयो नवकदान विशोधनाभ्याम् ॥
 ११ ॥

विज्ञेयादशकेष्वब्दाऋष्टु मासास्तथैव च ।
 अष्टकेष्वपि मासाद् अर्धास्तिथयश्च तथा स्मृताः ॥ १२ ॥

दिवारात्रि प्रसूतिं च नक्षत्रानयनं तथा ।

सप्तकष्वपि वर्गेषु नित्यम् एवोपलक्षयेत् ॥ १३ ॥
 वेलाम् अथ विलग्नं च होराम् अंशकम् एव च ।
 पञ्चकेषु विजानीयान् नष्ट जातक सिद्धये ॥ १४ ॥
 संस्कार नाम मात्राद्वि गुणा छायाङ्गुलैः समायुक्ताः ।
 शेषं त्रि नवक भक्तान् नक्षत्रं तद्विनिष्ठाः आदि ॥ १५ ॥
 द्विं त्रि चतुर्दशदशा तिथि सप्त त्रि गुणा नवाष्ट चेन्द्राद्याः ।
 पञ्चदशाद्यास्तद्विद्वः मुखान्विता भधनिष्ठादि ॥ १६ ॥
 इति नष्ट जातकम् इदं बहु प्रकारं मया विनिर्दिष्टम् ।
 ग्राह्यम् अतः सच्छिष्यैः परीक्ष्ययन्ताद् यथा भवति ॥ १७ ॥

सप्तविंशोऽध्यायः:

द्रेष्काण स्वरूप

कठ्यां सित वस्त्र वेष्टितः कृष्णः शक्तेवाभिरक्षितुम् ।
 रौद्रः परश्चुं समुद्यतं धत्ते रक्त विलोचनः पुमान् ॥ १ ॥
 रक्तम् अम्बरा भूषण भक्ष्य चिन्ता कुम्भाकृतिर्वर्जि मुखी तृष्णार्ता ।
 एकेन पादेन च मेष मध्ये द्रेष्काणरूपं यवनोपदिष्टम् ॥ २ ॥
 क्रूरः कलाङ्गः कपिलः कियार्थी भग्न व्रतोऽभ्युद्य तदण्ड हस्तः ।
 रक्तानि वस्त्राणि विभर्ति चण्डो मेषे तृतीयः कथितस्त्रि भागः ॥ ३ ॥
 कुञ्चित लून कच्चा घटदेहादग्ध पटा तृष्णिताशन चित्ता ।
 आभरणान्यभिवाञ्छति नारी रूपम् इदं वृष्ट भे प्रथमस्य ॥ ४ ॥
 क्षेत्रधान्य गृहधेनु कलाङ्गो लाङ्गले स शकटे कुशलश्च ।
 स्कन्धम् उद्वहति गो पति तुल्यं क्षुत् परोऽज वदनो मल वासा ॥ ५ ॥
 द्विप सम कायः पाण्डुरदंष्टः शरभ समाङ्गिः पिङ्गल मूर्तिः ।
 अवि मृग लोभ व्याकुल चित्तो वृषभ वनस्य प्रान्त गतोऽयम् ॥ ६ ॥
 सूच्याश्रयं समभिवाञ्छति कर्म नारी रूपान्विताभरण कार्य कृतादरा च ।
 हीन प्रजोच्छित भुजऋतु मती त्रि भागम् आद्यं तृतीय भवनस्य वदन्ति तज्ज्ञाः ॥ ७ ॥
 उद्यान संस्थः कवची धनुष्माज् छूरोऽस्त्रधारी गरुडानानाश ।

क्रीडात्मजालंकरणार्थं चिन्तां करोति मध्ये मिथुनस्यराशेः ॥ ८॥

भूषितो वरुणवद् बहु रत्नो बद्ध तूण कवचः सधनुष्कः ।

नृत् वादित कलासु च विद्वान् काव्य कृन् मिथुनराश्यवसाने ॥ ९॥

पत्र मूल फल भृद् द्विप कायः कानने मलयगः शरभाङ्गिः ।

क्रोड तुल्य वदनो हय कण्ठः कर्कटे प्रथमरूपम् उशन्ति ॥ १०॥

पद्मार्चिता मूर्धनि भोगि युक्ता स्त्री कर्क शारण्य गता विरौति ।

शाखां पलाशस्य समाधिता च मध्ये स्थिता कर्कटकस्यराशेः ॥ ११॥

भार्याभरणार्थम् अर्णवं नौस्थो गच्छति सर्प वेष्टितः ।

हैमैश्च युतो विभूषणैश्चिपिटास्याङ्गत्य गतश्च कर्कटे ॥ १२॥

शाल्मलेरुपरि गृध्र जम्बुकौ श्वा नरश्च मलिनाम्बरान्वितः ।

रौति मातृ पित्रिपर्योजितः सिंहरूपम् इदम् आद्यम् उच्यते ॥ १३॥

हयाकृतिः पाण्डुर माल्य शेखरो विभर्ति कृष्णाजिन कम्बलं नरः ।

दुरासदः सिंहवात्त कार्मुको नताय नासो मृगराज मध्यमः ॥ १४॥

ऋक्षाननो वानर तुल्य चेष्टो विभर्ति दण्डं फलम् आमिषं च ।

कूर्चीं मनुष्यः कुटिलैश्च केशैर्मृगेश्वरस्यान्त्य गतस्त्रिं भागः ॥ १५॥

पुष्य प्रपूर्णन घटेन कन्या मल प्रदिग्धाम्बर संवृताङ्गी ।

वस्त्रार्थं संयोगम् अभीष्टमाना गुरोः कुलं वाज्ञति कन्याकाद्यः ॥ १६॥

पुरुषः प्रगृहीत लेखनिः इयामो वस्त्रं शिरा व्यायय कृत् ।

विपुलं च विभर्ति कार्मुकं रोम व्याप्त तनुश्च मध्यमः ॥ १७॥

गौरी सुधौताग्रदुकूल गुप्ता समुच्छ्रिता कुम्भ कटच्छुहस्ता ।

देवालयं स्त्री प्रयता प्रवृत्ता वदन्ति कन्यान्त्य गतस्त्रिं भागः ॥ १८॥

वीथ्यन्तरापण गतः पुरुषस्तुलावान् उन्मान मान कुशलः प्रतिमान हस्तः ।

भाण्डं विचिन्तयति तस्य च मूल्यम् एतद् रूपं वदन्ति यवनाः प्रथमं तुलायाः ॥

१९॥

कलशं परिगृह्य विनिष्पतितुं समभीप्सति गृध्र मुखः पुरुषः ।

क्षुधितस्तृष्टिश्च कलत्र सुतान् मनसेति तुलाधर मध्य गतः ॥ २०॥

विभीषयस्तिष्ठति रत्न चित्रितो वने मृगान् काञ्चन तूण वर्म भृत् ।

फलामिषं वानररूपभृत् नरस्तुला वसाने यवनैरुदाहृतः ॥ २१॥

वस्त्रैर्विहीनाभरणैश्च नारी महा समुद्रात् समुपैति कूलम् ।
 स्थानं च्युता सर्पं निबद्धं पादा मनोरमा वृथिकराशि पूर्वः ॥ २२ ॥

स्थानं सुखान्यभिवाञ्छति नारी भक्षतु कृते भुजगावृतदेहा ।
 कच्छपं कुम्भं स मानं शरीरा वृथिकं मध्यमरूपम् उशन्ति ॥ २३ ॥

पृथुलं चिपिटं कूर्मं तुल्यं वकः श्वं मृगं वराहं सृगालं भीषकारी ।
 अवति च मलयाकरं प्रदेशं मृगं पतिरन्त्यं गतस्य वृथिकस्य ॥ २४ ॥

मनुष्यं वक्रोऽश्वं स मानं कायो धनुर्विगृह्यायतम् आश्रमस्थः ।
 क्रतूपयोज्यानि तपस्विनश्चरक्षायो धनुषस्त्रि भागः ॥ २५ ॥

मनोरमा चम्पकं हेमं वर्णा भद्रासने तिष्ठति मध्यरूपा ।
 समुद्रलतानि विघट्यन्ती मध्यं त्रि भागो धनुषः प्रदिष्टः ॥ २६ ॥

कूर्चीं नरो हाटकं चम्पकाभो वरासने दण्डधरो निषणः ।
 कौशेयकान्युद्धहते अजिनं च तृतीयरूपं नवमस्यराशेः ॥ २७ ॥

रोमं चितो मकरोपमद्वृष्टः सूक्रकायस मानं शरीरः ।
 योक्रकं जालकं बन्धनधारीं रौद्रं मुखो मकरं प्रथमस्तु ॥ २८ ॥

कलास्वभिज्ञाबादलायताक्षीं श्यामा विचित्राणि च मार्गमाणा ।
 विभूषणालंकृतं लोहं कर्णा योषा प्रदिष्टा मकरस्य मध्ये ॥ २९ ॥

किन्नरोपमं तनुः स कम्बलस्तूणं चापं कवचैः समन्वितः ।
 कुम्भम् उद्धहति रत्नं चित्रितं स्कन्धं मकरराशि पथिमः ॥ ३० ॥ (रथोद्धता)

स्नेहं मद्यं जलं भोजनागमं व्याकुलीं कृतं मनाः स कम्बलः ।
 कोशं कारं वसनोऽजिनान्वितो गृध्रं तुल्यं वदनो घटादिगः ॥ ३१ ॥

दग्धे शकटे स शाल्मले लोहान्याहरते अङ्गना वने ।
 मलिनेन पटेन संबन्धता भाण्डैर्मूर्ध्नि गतैश्च मध्यमः ॥ ३२ ॥

श्यामः सरोमं श्रवणः किरीटीं त्वक् पत्रं निर्यासं फलैर्विभर्ति ।
 भाण्डानि लोहं व्यतिमिश्रितानि सञ्चारयन्त्यन्तं गतो घटस्य ॥ ३३ ॥

सुग्रीवं भाण्डं मुक्तामणि शङ्खं मिस्रैर्व्याक्षिप्तं हस्तः स विभूषणश्च ।
 भार्या विभूषार्थम् अपां निधानं नावा मूलत्यादि गतो झाषस्य ॥ ३४ ॥

अत्युच्छितव्यजं पताकम् उपैति पोतं कूलं प्रयाति जलघेः परिवारसुक्ता ।

वर्णेन चम्पक मुखी प्रमदा त्रि भागो मीनस्य चैष कथितो मुनिभिर्द्वितीयः ॥ ३५ ॥
 शश्रान्तिके सर्प निवेष्टिताङ्गा वस्त्रैर्विहीनः पुरुषस्त्वटव्याम् ।
 चौरानल व्याकुलितान्तरात्मा विक्रोशते अन्त्योपगतो झाषस्य ॥ ३६ ॥

अष्टाविंशोऽध्यायः

उपसंहार

राशि प्रभेदो ग्रहयोनि भेदो वियोनि जन्माथ निषेक कालः ।
 जन्माथ सद्यो मरणं तथायुर्दशा विपाकोऽष्टक वर्ग संज्ञः ॥ १ ॥
 कर्माजीवो राजयोगाः खयोगाश्चान्द्रा योगाद् विग्रहाद्याश्च योगाः ।
 प्रब्रजाथो राशि शीलानि द्विष्टर्भावस्त्वस्माद् आश्रयोऽथ प्रकीर्णः ॥ २ ॥
 नेष्ठा योगा जातकं कामिनीनां निर्याणं स्यान् नेष्ठ जन्मदृक्काणः ।
 अध्यायानां विंशतिः पञ्च युक्ता जन्मन्येतद् यात्रिकं चाभिधास्ये ॥ ३ ॥
 प्रश्नास्तिथिर्भ दिवसः क्षणश्च चन्द्रो विलग्नं त्वथ लग्न भेदः ।
 शुद्धिर्घ्रहाणाम् अथ चाप वादो विमिश्रकाव्यं तनु वेपनं च ॥ ४ ॥
 अतः परं गुह्यक पूजनं स्यात् स्वप्नं ततः स्नान विधिः प्रदिष्टः ।
 यज्ञो ग्रहाणाम् अथ निर्गमश्च क्रमाच्च दिष्टः शकुनोपदेशः ॥ ५ ॥
 विवाह कालः करणं ग्रहाणां प्रोक्तं पृथक् तद्विपुलाथ शारवा ।
 स्कन्द्यैस्त्रिभिर्ज्योतिष संग्रहोऽयं मया कृतो दैव विदां हिताय ॥ ६ ॥
 पृथु विरचितम् अन्यैः शास्त्रम् एतत् समस्तं तदनु लघु मयेदं तत् प्रदेशार्थम् एव ।
 कृतम् इह हि समर्थ धी विषाणामत्वे ममयदि हयद् उक्तं सज् जनैः क्षम्यतां तत् ॥ ७ ॥
 ग्रन्थस्यया प्रचरतोऽस्य विनाशम् एति केरव्यात् वहु श्रित मुखाधिगम क्रमेण ।
 यद् वा मया कुकृतम् अल्पम् इहाकृतं वा कार्यं तदत्र विदुषा परिहृत्यरागम् ॥ ८ ॥
 आदित्यदास तनयस्तदवास बोधः कापित्थके सवितु लब्ध वर प्रसादः ।
 आवन्तिको मुनि मतान्यवलोक्य सम्यग् घोरां वराहमिहिरो रुचिरां चकार ॥ ९ ॥
 दिन कर मुनि गुरु चरण प्रणिपात कृत प्रसाद मतिनेदम् ।
 शास्त्रम् उपसंगृहीतं नमोऽस्तु पूर्वं प्रनेतृभ्यः ॥ १० ॥

Available at <ftp://ccftp.kyoto-su.ac.jp/pub/doc/sanskrit/jyotisa/bj.jyt>

Converted to Itrans for Devanagari display by Radu Canahai
 clradu@yahoo.com

The table of Contents adhyAya and verse numbers

01. rAzi prabheda	20
02. graha.bheda	21
03. viyoni janma	8
04. niSeka	22
05. janma vidhi	26
06. ariSTa	12
07. AyurdAya	14
08. daza antardazA	23
09. aSTakavarga	8
10. karma AjIva	4
11. rAja yoga	20
12. nAbhasa yoga	19
13. candra yoga	9
14. dvi graha yoga	5
15. pravrajyA yoga	4
16. nakSatra phala	14
17. candra rAzi zIlA	13
18. rAzi zIlA	20
19. duSTi phala	9
20. bhAva	11
21. Azraya yoga	10
22. prakIrNaka	6
23. aniSTa	17
24. strI jAtaka	16
25. nairyANika	15
26. naSTa jAtaka	17
27. dreSkANa sva rUpa	36
28. upasaMhAra	10

—○—○—
bRihajjAtaka by varAhamihIra
pdf was typeset on November 22, 2022
—○—○—

Please send corrections to *sanskrit@cheerful.com*

